

**DNEŠEK
V BIBLICKÉ
PERSPEKTIVĚ**

Biblické úkoly mládeže

OKULTISMUS

BIBLICKÉ POJMY

JAK ČLOVĚK VLÁDNE

**DNEŠEK
V BIBLICKÉ
PERSPEKTIVĚ**

I/3

Biblické úkoly pro mládež

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ 1/3

Biblické úkoly pro mládež

Překlad a úprava Pavla Šustková

Ilustrace Olga Pazerini

Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný

Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky

pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD

Tisk Tlačiareň alfa PRINT, Martin

ISBN 80-88960-41-X

OBSAH

Okultismus

1. Všední tajemno	7
2. Formy okultismu	15
3. Vliv mimozemského	23
4. Důvěřovat věštkyni	31
5. Okultismus	39

Biblické pojmy

6. Víra	47
7. Láska	55
8. Pravda	63
9. Milosrdenství	71

Jak člověk vládne

10. Člověk a životní prostředí	79
11. „Návod k údržbě“	87
12. Když má člověk odpovědnost	95
13. Já – a ten druhý	103

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč“.

Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevy-psali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskusi by měly pomoci rozběhnout diskusi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové: Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

A co v sobotu?

Když při se při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

VŠEDNÍ TAJEMNO

20. století bývá nazýváno stoletím letů do vesmíru a vědy o atomu. Lidé se dívají s nadhledem na poznatky svých otců; zvykli jsme si totiž, že rok co rok se musíme učit novým věcem. Poznatky a přístupy, které ještě nedávno platily jako neměnitelné, zastaraly.

Mnohé se však zachovalo z dřívějších časů lidstva až po současnost a udržuje se s obdivuhodnou zarputilostí. Co bylo v antice takřka pochováno, slaví v našich dnech velkolepé vzkříšení. Máme na mysli vzrůstající počet forem okultismu. Zájem o okultismus se zdá být dnes větší, než byl kdysi v Babylonii zájem o astrologii nebo v Římě o věšectví. „Přibližně pro čtvrtinu všech žáků v západní části Berlína je na denním pořádku provozování okultních praktik jako pohyb skleniček, vykládání karet nebo černé mše. Ohroženy jsou především dívky ve věku mezi 13 až 17 lety, které častěji než ostatní mládež vyhledávají kontakt s nadpřirozenými silami.“ (epd, 8.10.1990)

Neděle

Dan 2,27.28a

Jaký vidíš rozdíl mezi tím, co vědí věštcí, a tím, co ví Danielův Bůh?

Co je to okultismus?

Termín okultismus pochází z latinského occultus, což znamená temný, skrytý, utajený. Okultismus je tedy studium skrytých, tajných, nadpřirozených sil. Toto poznání je vyhrazeno jen zasvěceným.

Jak víš, na nebi i na zemi je mnoho fenoménů, kterým nerozumíme a nemůžeme je vysvětlit. Je tedy ještě mnoho věcí, které jsou člověku skryty. Ani Pána Boha plně neznáme.

Ale v okultismu nemyslíme na Boha ani na to, co dosud neobjevila věda. Jde spíše o nadpřirozené - paranormální jevy. Zdá se, že tato oblast přesahuje naše smysly a naše běžné pojetí prostoru a času.

Okultismus není eskamotérství (kouzelnictví), „podfuky“ pro zábavu, ale projev démonských sil, které působí prostřednictvím určitých osob. Jde tedy o nadpřirozenou oblast.

Existuje více typů okultismu: věštění a jasnovidectví (vnímání skrytého v minulosti, přítomnosti či budoucnosti); spiritismus (spojení s duchy mrtvých); magie (používání nadpřirozených sil ve prospěch člověka nebo proti němu, magnetismus (uzdravování nemocných). Rozlišení mezi těmito oblastmi není snadné. Většina lidí, kteří se tím zabývají, se věnuje více oblastem. Tak může být astrologie spiri-tistická nebo se magnetizér věnuje věštění.

K zamyšlení

- ◆ Existují fenomény, které se vymykají přírodním zákonům?
- ◆ Čti Dan 2,27.28; 5,5-30; 5 Moj 29,18.

2 Tes 2,9.10; Mat 24,4.5.24

Jak je možno nedat se svést zlými mocnostmi nebo spiritistickým klamem?

Okultismus je v módě

Jelikož je okultismus vázán na démonské síly, můžeme říct, že je starý jako lidstvo samo. Představil se už národům v starověku ve všech formách. Nicméně v posledních třiceti letech registrujeme jeho skutečnou explozi. Uvedeme několik příkladů, které dokazují, jak velkému zájmu se okultismus těší.

1. Na trhu je obrovská nabídka knih, které pojednávají o paranormálních jevech. Každý knihovna může nabídnout desítky titulů.
2. Okultismus má mnoho přívrženců a sympatizantů. Odhaduje se, že v Anglii je do tohoto fenoménu nějak vtaženo 80 % obyvatelstva. Ve Spojených státech je velmi populární vše, co se týká duchů.
3. Náboženská shromáždění a noční setkání „čarodějnic“ v anglo-saských a skandinávských zemích zahrnují někdy i lidské oběti.
4. Zřízení prvního satanského sboru v evropské křesťanské zemi, v Holandsku, v malém, starém reformovaném kostele.
5. Stoupající zájem o astrologii. Ve Spojených státech se prodá ročně milion astrologických revue.

Zkrátka, okultismus je v módě.

K zamyšlení

- ◆ Všiml sis, že by tyto věci zajímaly tvé přátele?
- ◆ Pokud ses setkal s někým, kdo byl nadšen okultismem, jak jsi reagoval?

Úterý

1 Moj 3,4.5

Jak postupoval had, aby ženu svedl a podvedl?

Nebezpečí

Tento známý příběh nám ukazuje, že nejsnadněji lze svést tak, že se do lži přimíchá trošku pravdy. Proto je důležité si uvědomit, že první nebezpečí okultismu je tato směsice pravdy a bludu.

Jedna slavná americká věštkyně prohlašuje, že za svůj dar vděčí Bohu, ale zdůrazňuje více astrologii, vidění a vibrace než Bibli.

Mnoho spiritistů a jasnovidců ochotně cituje Bibli, a tak klamou lidi. Některá mystická východní náboženství oslavují také Ježíše. Považují se za obohacení křesťanství.

Čti Dan 1,6.7. Když jsou Daniel a jeho přátelé seznámeni s babylónskou kulturou, obdrží všichni čtyři nová jména. Hebrejská jména, která vyjadřovala smlouvu s Bohem, jsou nahražena jmény představujícími babylónská božstva.

To byla forma vymývání mozku. To je druhé nebezpečí okultismu. Někteří rodiče najednou nejsou schopni rozumět vlastnímu dítěti (které dostalo jiné jméno), protože to už není ono. Nepoznávají ho.

K zamyšlení

- ◆ Jak můžeš odhalit směsici pravdy a bludu?

1 Tes 5,1.2

Co věděli věřící v Soluni, kterým Pavel psal?

Proč ten zájem?

Proč je v naší době tolik zájmu o okultní záležitosti? To má prostý důvod, říkají příznivci těchto praktik, blížíme se konci věku Ryb, který nastolil Ježíš. Vstupujeme do věku Vodnáře.

Toto tvrzení je založeno na astrologických údajích zvěrokruhu (zodiaku). První křesťané používali symbol ryby jako znamení víry. Proto se tedy mluví o křesťanské éře jako o věku Ryb.

Mnoho astrologů má velmi optimistický pohled na budoucnost. Bude to doba míru, harmonie, mezinárodní spolupráce a prospěchu celé planety. Podle některých už tato doba nastala.

Jsou reálné naděje? Odkud pocházejí?

- ◆ z pohledu exaktních věd a materialismu,
- ◆ ze strachu z budoucnosti nebo ze zklamání křesťanství,
- ◆ z oreintálních vlivů a ze soumraku západní kultury,
- ◆ z užívání drog spojeného často s okultními projevy,
- ◆ z duševní křehkosti moderního člověka.

Lidé se neptají: Je to dobré? Je to pravda? Ale spíše: Funguje to? Pomáhá to? Vše, co uvádíme, vede k tomu, že okultismus je velkou výzvou pro křesťany.

K zamyšlení

- ◆ Jsou tvé představy o budoucnosti optimistické? Z jakých důvodů?

Čtvrtek

1 Tim 4,1.2

Před jakými jevy poslední doby varuje apoštol Pavel?

Okultismus a poslední doba

Podle některých lidí žijeme nyní ve fázi přechodu z věku Ryb do věku Vodnáře. To se má projevovat různými nadpřirozenými projevy.

Zároveň miliony křesťanů věří, že nyní žijí v době konce, to znamená v posledním úseku dějin člověka, před návratem Ježíše Krista.

Je pozoruhodné, že tyto dva postoje jsou současné. Můžeme je biblicky vysvětlit. Vzestup okultismu vždy provázal duchovní a morální úpadek společnosti. Tak je tomu v naší době.

Čti 1 Petr 4,5 a 5,8. Je třeba věnovat pozornost tomu, co se děje. Potřebujeme spolehlivé informace a ostražitost.

Čti Zj 12,10. Jan nás informuje, s kým mají lidé co do činění.

Čti Luk 22,31. Toto tříbení provádí satan. Týká se především doby konce, kdy bude používat duchy, kteří budou svádět, a bludné učení. I křesťané mohou být zneužiti, křesťané, kteří nemají pevnou víru, kteří se stavějí proti pravdě.

Čti 2 Tim 3,1-8. Podobně jako před tím, než vstoupil Izrael do zaslíbené země, nastal obrat k okultismu, obrátí se lidé k paranormálnímu, než přejde Boží lid na novou zemi.

K zamyšlení

♦ Jak může křesťan zvítězit, když satan útočí? 1 Petr 5,8-11

Mat 24,11.24

Jak může vypadat duchovní svod v době konce?

Doba konce

Ježíš mluví o znamení konce v církvi i ve světě zvláště v této kapitole. Když se ho učedníci ptají, čím se bude vyznačovat doba konce a jeho příchodu, popisuje Ježíš nebezpečí a svody. Mluví o falešných proročích, falešných Kristech, kteří budou dělat zázraky a divy.

Kdo je původcem těchto znamení a zázraků? Pavel říká jasně, že je to satanova práce.

Čti 2 Tes 2,3-11. Starý zákon popisuje práci lživých duchů jako zdroj spiritistické inspirace, astrologie, věšteství a falešného proročování.

Čti 1 Jan 2,18; Zjev 12,12; 13,11-14; 18,1-4. Jan prohlašuje, že okultní síly a vlivy budou před Kristovým návratem silně působit.

Je dobře, že Boží slovo je jasné a objektivní. Jenom díky Bibli je možno rozlišit pravdu a lež. Bible obsahuje jednoznačné údaje týkající se této problematiky. Navíc ti Bůh nabízí sílu a ochranu před pádem (Juda 24.25).

K zamyšlení

- ♦ Co by sis myslel o jasnovidci, jehož předpovědi se plní? Je to pravý nebo falešný prorok? Proč?

Uložit

1. V současné době roste zájem o okultismus. Bylo to v Bibli předpovězeno.
2. Okultismus se projevuje v různých formách: věšectví, spiritismus, magie a magnetismus.
3. Okultismus je velmi populární, ale nebezpečný. Tím, že obsahuje dobré i zlé, pravdu i blud, je velmi svůdný. Je více faktorů, které vysvětlují zájem o okultismus.
4. Podle Bible se vliv okultismu zvýší v době konce, kdy budou zázraky a nadpřirozené síly hrát významnou roli.

Otázky k diskuzi

1. Jaký je podle tvých znalostí rozdíl mezi zázraky a tajemstvím, o kterých mluví Bible, a těmi, které produkuje okultismus?
2. Kristus, apoštol Pavel, Jan a Petr nás varují před okultními fenomény poslední doby. Proč se, podle tvého názoru, lidé o to tolik zajímají? Zajímá to i tebe?
3. Jak se můžeš bránit strategii pravda-lež? Čti Iz 8,20. Co pro tebe vyplývá z tohoto textu?
4. Pravda má nedocenitelnou hodnotu. Bůh respektuje svobodu člověka. Jak svobodný je člověk, jehož přesvědčení nevychází z biblických informací? Čti Gal 5,1.13-15; 2 Kor 3,17.
5. Jaký je rozdíl mezi následujícími činnostmi: vychovávat, učit a vymývat mozek?
6. Co pro tebe znamená skutečnost, že existují tak zrádné věci jako je okultismus?
 - Nechci na to nijak reagovat.
 - Cítím, že je třeba znát lépe Bibli.
 - Úkol mě vedl k přemýšlení, ale napovažuji za správné výrazně se těmito zápornými jevy zabývat.
7. Proč jsou zázraky tak lákavé? Mělo by být v církvi více zázraků?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

FORMY OKULTISMU

2

Řeknou vám: „Dotazujte se duchů zemřelých a jasnovidců, kteří sípají a mumlají.“ Což se lid nemá dotazovat svého Boha? Na živé se má ptát mrtvých? K zákonu a svědectví! Což oni neříkají takové slovo, že mu z něho nevzejde jitřní záře?“ *Iz 8,19.20*

V obchodním světě si výrobce oděvů nemůže dovolit nesledovat módní trendy. Výrobce automobilů zase musí věnovat čas a peníze vývoji nových automobilů. Kromě toho, jak je výrobek finančně výhodný, jak splňuje kritéria pohodlí a výkonu, zajímá kupujícího také vzhled.

To platí o automobilech, odívání a jiném zboží. Vztahuje se to i na okultismus. Nepřítel ochotně mění kabát, ale stále zůstává satanem. Mění vzhled a přizpůsobuje se okolnostem. V údobích neznalosti a pověry používal jiné formy, v naší době vědy a techniky používá sofistikovanější metody. Navíc zná lidské sklony lépe než my sami.

Je tedy důležité rozpoznat různé formy okultismu, které se vyskytují v současnosti: reinkarnace, spiritismus, astrologie, levitace aj.

Neděle

Jan 8,44

Jak Kristus shrnuje charakteristiku satana? Jaké je klíčové slovo tohoto textu?

Velký podvod

Kristus mluví o satanu velmi otevřeně. Bytost, která inspirovala všechny formy okultismu, snadno lže. Sama lže a iniciuje ke lži lidi. Ve Starém zákoně se říká, že věštcí lživě vykládají a zatěžují lidi svými výroky.

Čti Zach 10,2. Deváté přikázání ukazuje, že člověk není vždy čestý. Nejstarší lež, kterou se zatížil nepřítel, je popsána v první knize Bible. Čti 1 Moj 3,1-6; 2,16.17. Silná satanova zbraň spočívá ve spojení pravdy a lži. Tomu, kdo lže stále, se nevěří. Snadněji poslechneme toho, kde spojuje neoddiskutovatelné argumenty s polopravdami.

Satan řekl Evě, že Bůh je chce jen postrašit, ale že smrt nepřipadá v úvahu. Naopak, ona i Adam budou podobní Bohu. Tato věkovitá lež má stále velký úspěch. Je také základem určitých forem okultismu.

K zamyšlení

♦ **Proč nachází původní satanova lež stále tolik ohlasu?**

Mal 3,23 (4,5)

Kdo podle Malachiáše přijde, než nastane Boží den soudu?

Život před životem

Kde jsi byl ve svém minulém životě? Kolik životů jsi již prožil? Podivné otázky, že? Pro nás podivné, ale ne pro toho, kdo věří v reinkarnaci (převtělování). Pro něj se člověk rodí neustále znovu. Tento cyklus se stále opakuje, aniž by někdo proti tomu něco zmoohl. Existuje ovšem naděje, že v dalším životě uspěje lépe.

Lidé obecně netvrdí, že byli v minulém životě prostými lidmi, ale většinou významnými státníky, bohatými osobami... Přesto není víra v reinkarnaci tak příjemná, jak by se na první pohled zdálo. Pro obyvatele Východu je to většinou těžké břemeno. V Indii vede kastovní systém lidi k fatalismu (víra v osud). Fatalismus uzavírá největší počet lidí definitivně do nejchudší vrstvy. Tak je tomu především i hindů, méně u buddhistů.

Učení o reinkarnaci je velmi staré. Má ve světě miliony přívrženců. Toto hnutí se rozšiřuje i v západních zemích. Vznikly dokonce snahy o vědecké vysvětlení reinkarnace a snahy dát jí modernější vzhled. Ale víra v tuto doktrínu je jen opakováním první lži: člověk neumírá, přechází pouze z jednoho života do druhého.

V Bibli nenacházíme nic, co by potvrdovalo reinkarnaci.

K zamyšlení

- ♦ Jaká nebezpečí vidíš v učení o převtělování?

Úterý

3 Moj 19,31

Platí tento zákon ještě nyní?

Život po životě

Učení o převtělování předpokládá život před životem, který žijeme nyní. Spiritismus dodává další aspekt, že totiž ihned po tomto životě život pokračuje. Duch opouští mrtvé tělo a začíná nová existence ve světě duchů. Není to typické jen pro spiritismus, protože někteří křesťané sdílejí učení o nesmrtelné duši.

Spiritismu je však vlastní, že vyhledává vědomý kontakt s těmito duchy. Tento kontakt má dokázat, že člověk po smrti žije dál. Smrt tedy neexistuje!

Spiritismus je velmi starý, tak starý jako satan. Had byl prvním médiem. Tato myšlenka se nachází v mnoha kulturách. Ale Bible nás vážně varuje před důvěrou v tyto jevy. Čti 3 Moj 20,6-27; 5 Moj 18,9-13; Iz 8,19-20.

Podle učení Bible je mezi životem a smrtí propast. Smrt není novým životem, ale naopak. Proto není možná komunikace mrtvých s živými. Kaz 9,5.6

Jakmile někdo zemře, neví nic. Všechno přestává fungovat: tělo i duch. Ježíš učil, že mrtvý zůstává v hrobě a spí až do vzkříšení. Čti Jan 11,11-15. Ožije až ve chvíli, kdy ho Bůh zavolá.

Pokud není komunikace mezi mrtvými a živými uskutečnitelná, proč nás Bůh varuje před těmito praktikami? Duchové, kteří komunikují s živými, nejsou duchové mrtvých, ale zlí duchové, duchové démonů, padlých andělů (Zjev 16,14). Je tedy přirozené, že nás Bůh před takovou praxí varuje!

K zamyšlení

◆ Proč myšlenka spojení s mrtvými přitahuje tolik lidí?

2 Tim 4,3.4

Naplnuje se dnes Pavlova předpověď? Můžeš uvést příklady?

Žít po smrti

Pavel popisuje v dopise Timoteovi, co se bude dít v poslední době. Kostely a modlitebny se budou vyprazdňovat, protože lidé budou dávat přednost okultnímu pojetí. Můžeme konstatovat, že se to děje.

Spiritismus je starý jako lidstvo, ale od 19. století znovu přitahuje zájem. Malá Margaret a Kate Foxovy slyšely 31. března 1848 zvuky, na které odpovídaly podle velmi jednoduchého kódu. Tak začal velkolepý rozvoj moderního spiritismu. Přesto šlo o dívky, které s rodiči navštěvovaly křesťanskou církev! Nejdříve byly vůči spiritismu výhrady, ale jeho vliv se rapidně šířil. V roce 1870 se počítalo již s deseti miliony přívrženců v Americe. Předpokládá se, že dnes je jich na světě 50 - 100 milionů.

Mnoho věřících se od spiritismu distancuje. Ale duchové se přizpůsobují okolnostem. Již v 19. století napsala Ellen Whiteová, že spiritismus oblékl křesťanský kabát. Přečti si o tom 37. kapitolu v knize Vítězství lásky Boží „Můžeme mluvit s mrtvými?“.

Některé skupiny spiritistů mají v neděli dopoledne shromáždění, čtou Bibli, zpívají a modlí se... - Nejvýznamnější shromáždění ve spiritismu je séance, kde se „duchové mrtvých“ projevují prostřednictvím média a předávají svá poselství.

Duchové se přizpůsobují moderní době: podávají informace prostřednictvím nahrávek. Spiritismus je v módě, ale spočívá na lži.

K zamyšlení

- ◆ Proč se spiritismus objevil přímo v církvi? Dokazuje to slabost církve nebo satanovu moc?

Čtvrtek

Zjev 13,14a

Která moc svede v době konce mnoho lidí?

Zahrávání s duchy

V tomto biblickém textu, je předpovězeno, že šelma vystupující z moře, která symbolizuje Ameriku, bude dělat velké zázraky, aby svedla věřící. Moderní spiritismus skutečně vznikl v Americe a zavinil, že mnoho křesťanů sešlo z cesty.

Mnoho spiritistů popírá, že v jejich středu dochází k podvodu. Je ale jisté, že spiritismus spočívá na ďábelském vlivu. Padlí andělé, démoni, jsou schopni reprodukovat hlasy zemřelých a tak podryvat víru člověka a přivést ho ke zrádným praktikám.

Kniha Zjevení jasně ukazuje, že čím budou problémy ve společnosti a v církvi vážnější, tím více bude spiritismus nabízet spolupráci a pomoc při spojování a bratrství národů. Bude podvádět a ohlupovat lidi projevy různých mocností, znamení, zázraky a divy.

2 Tes 2,9.10. Nepřítel se převlékne, bude vypadat důvěryhodně, jeho působení bude mít zajímavé vědecké a ekonomické aspekty. Nenech se obloudit falešnými tvrzeními. Bůh nám dal dostatek světla. Nepřítelovy projevy nazývá „ohavnost“. Spiritistické praktiky přinášejí vždycky strašné důsledky.

Bible slibuje věčný život. To je velké povzbuzení, ale věčný život začne při vzkříšení, až se Ježíš vrátí. Ne dřív! To je biblická jistota. Vše ostatní je jen lež, i kdyby měla přitažlivý vzhled! Čti Mat 4,1-11.

K zamyšlení

◆ **Jak Ježíš obstál před svody satana?**

Jan 11,14.43

Odkud Ježíš zavolal Lazara? Z nebe? Z pekla? Z hrobu?

Žít mezi životem a smrtí

Je opravdu škoda, že jsme tu událost nezažili. Mohli bychom se Lazara zeptat, co prožil, když umíral. - Co se děje při smrti? Dr. Raymond Moody ve své knize *Život po životě* uvádí řadu svědectví osob, které byly klinicky mrtvé. I když se zážitky liší, jedno mají společné a to se dá popsat takto: umírající náhle cítí, že prochází jakýmsi tunelem, vystupuje ze svého těla a dostává se do překrásného prostoru s nebeskou hudbou. Potkává nebeskou bytost, která ho utěšuje a říká mu, aby se vrátil do svého těla. A on to také udělá.

Tyto zkušenosti po lékařském a psychologickém rozboru dokazují, že člověk nezemřel. Prošel možná podivným tunelem, ale prostě žije dál. - Kromě toho, že k podobným zážitkům dochází v okultismu, při hypnóze nebo narkóze, musíme také přiznat, že víme ještě příliš málo o chemických reakcích a procesech, které probíhají v našem těle, když umíráme.

Navíc nebyly umírající osoby ve všech analyzovaných případech mrtvy déle než 23 minut. A už vůbec ne čtyři dny jako Lazar. Nemohou být považovány za skutečně mrtvé a nemohly poznat nic „na druhé straně“. Můžeme vyvodit, že se jedná o fázi mezi životem a smrtí.

K zamyšlení

- ◆ Jak by bylo možno vysvětlit prožitek či pocit blížící se smrti?

Uložit

1. Silnou stránkou okultismu je skutečnost, že se snadno přizpůsobuje novým okolnostem, současným tendencím a fenomenům. Jinak řečeno: satan se přizpůsobuje.
2. Od mistra lži nikdy nečekej plnou pravdu! Nanejvýš malou část pravdy a to má člověka zmást.
3. Převtělování nemá v Bibli místo.
4. Spojení s mrtvými je vyloučeno.
5. Na konci času bude přibývat paranormálních jevů.

Otázky k diskuzi

1. Je-li satan „otcem lži“, jsme odpovědni za své drobné nepravdy?
Jan 17,15-19
2. Které biblické texty můžeš uvést na adresu učení o reinkarnaci?
3. Jaké teorie o stavu po smrti znáš? Co mají společného? Na které potřeby člověka tyto teorie odpovídají?
4. Zdá se ti biblické učení o těchto věcech
 - povzbudivé?
 - zneklidňující?
 - neefektivní?

Proč?

5. Je pro tebe existence andělů a démonů evidentní? Zasahují do života lidí?
6. Je evangelium pro dnešního člověka také tak „lákavé“ jako okultismus? Proč ano, proč ne? Čti 1 Kor 9,19-23. Snaží se Pavel, aby „jeho“ evangelium bylo „lákavé“?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

VLIV MIMOZEMSKÉHO

3

„Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách.“

Luk 21,25a.

Možná sis někdy představoval, jak by bylo pěkné potkat přátelského marťana. Představa o setkání s bytostmi z jiných planet je úchvatná. Lidé vyprávějí, že viděli létající talíře...

Co nám to může říct?

- Jsme tak ovlivněni mimozemskými bytostmi?
- Jaký vliv mají na nás nebeská tělesa?
- Je naše budoucnost zapsána ve hvězdách?
- Je horoskop hodnověrný?
- Mají mimozemské jevy rozhodující vliv v našem životě?

Budeme se snažit najít odpovědi na tyto otázky a zůstat přitom oběma nohama na zemi.

Neděle

Luk 21,11

Jaká mohou být znamení z nebe, o kterých mluví Ježíš?

Létající talíře nebo UFO

I když fenomen UFO (Unidentified Flying Object - nezjištěný létající předmět) nebudí tolik pozornosti jako asi před dvaceti lety, občas se ve zprávách objeví, že se tu či tam objevilo UFO. Tyto neidentifikovatelné předměty byly nejrůzněji popsány.

Podávají se tři vysvětlení:

- jde o vesmírné lodi z jiné planety,
- jsou to tajné zbraně jiných národů,
- původ těchto předmětů je nadpřirozený.

Vědci analyzovali tento fenomén. Jeden z nich, John Keel, zahájil svou práci v roce 1966. Podle něho UFO evidentně existují:

1. UFO vidělo vždycky více lidí. I kdybychom zpochybnili hodnověrnost 98 % těchto případů (halucinace, fantasmie, přeludy), stále zůstává řada zpráv pilotů, policistů i celých skupin, kde se určitě nejedná o falešná svědectví.
2. UFO, která opisují přesnou dráhu, musí být řízena. Dávají přednost málo obydleným územím a nechtějí být překvapena. Návštěvníci někdy mluví cizím jazykem a připomínají glosolálii.
3. UFO je možno rozdělit do dvou skupin: pevné předměty a předměty měkké, jejichž rozměry se mění.

Zkušenosti lidí, kteří vešli do styku s ufony, se podobají zkušenostem spiritistických medií a mystiků. Stávají se jim podivné věci: mají děsivé sny, halucinace, ztrácejí se jim předměty atd.

K zamyšlení

- ◆ Jaký význam připisují takovým jevům tvoji spolužáci?

Zjev 13,13

Jaké svody budou charakterizovat dobu konce?

Proč se ukazují UFO?

Existuje vztah mezi UFO a okultismem. Falešné zprávy, které sdělili, byly stejného charakteru. Bytosti, které přicházejí z UFO, mají mnoho podobného s bytostmi ze spiristických séancí.

Moderní člověk se svým zájmem o prostor a technologie se může stát snadnou obětí „návštěvníků z jiných světů“. Fenomén UFO je projevem okultismu v kosmické epoše. Je možno říct, že je to moderní kabát spiritismu.

Lidé, kteří byli kontaktováni, nelžou, ale jsou to oběti, na nichž se projevil démonický, mimozemský vliv. Může dojít až k popření individuality. UFO nejsou hmatatelné, pevné přístroje. UFO i samotné jejich studium mohou být nebezpečné. Mohou navodit pocit podmanění (zotročení), který se stane obsesí. Analýzy vedou ke stejným závěrům: UFO jsou založeny na spiritistických fenoménech.

Bible nás varuje, že na naší planetě budou na konci dějin falešní proroci, bude docházet k podivným zázrakům a divům i znamením v prostoru. (Luk 21, 11.25-28; Zj 13, 13.14)

K zamyšlení

- ♦ Co si myslíš o zkoumání UFO?

Úterý

5 Moj 18,10.11

Které další praktiky jsou zde jednoznačně zakázány?

Opravdu je to „napsáno ve hvězdách“?

Astrologie nebyla nikdy tak populární jako dnes. Obecně se jedná spíše o kouzelnictví, zábavu nebo prostě o výdělek. Především pokud jde o horoskopy, které jsou velmi obecné a neurčité. Uznávají to i stoupcenci astrologie. (Vypráví se, že jeden redaktor velkého deníku byl velmi zneklidněn, když nedostal do redakce včas horoskop na příslušný den. Nerad, ale použil starý text, který už vyšel dříve. Nedostal žádnou stížnost, až po třech měsících se kdosi ohlásil, že to „moc nesedělo“.)

Je však důležité vědět, že skutečná astrologie není věda, ale vychází z náboženského pojetí. Je velmi stará. Setkáváme se s ní již v 7. století př. Kr. v Babylónu. Na vysokých věžích byla zbudována místa pro sledování hvězd a nebeských těles. Lidé chtěli poznat vůli božstev. Tyto myšlenky se rozšířily v Řecku a v Římské říši.

Křesťané neměli v té věci vždy jasno. Někteří papežové připisovali astrologii velký význam. Luther a Kalvín byli rozhodně proti. Luther řekl o astrologii: „Ezau a Jákob měli stejného otce a matku, narodili se ve stejnou hodinu pod stejnou hvězdou, a přece měli různé povahy, předpoklady a sklony.“

Astrologie dostala ránu objevy Koperníka a Galileiho. Země nezaujímá ústřední postavení. S vědeckými pokroky 18. a 19. století ztratila astrologie na hodnověrnosti. Přesto se v naší době znovu objevuje zájem o tuto oblast.

K zamyšlení

- ◆ Co si myslíš o Lutherově poznámce k astrologii?

Zjev 14,6.7

Kdo má být oslaven? Jakou výzvu adresuje anděl všem lidem?

Na čem spočívá astrologie?

Základní nejdůležitější idea astrologie je, že Bůh není oddělen od vesmíru. Bůh je vesmír. Všechno ve vesmíru ovlivňuje člověka. Tím dochází k oslavě stvoření, a ne Stvořitele.

Čti Řím 1,20-25; 5 Moj 17,2.3. Podle astrologů je vše na zemi odrazem vesmíru. Bible nás však učí, že Bůh řídí život. Podle astrologů je budoucnost vymezena postavením a drahami hvězd. Jejich postavení při narození jedince je velmi důležité. Určuje jeho osud a charakter. Proto ten velký zájem o horoskopy, které vycházejí z data narození. Mnoho mladých lidí pravidelně horoskopy čte.

Astrologie nezná Boží odpuštění, protože také neví, co je hřích. Podle ní se soustavně rozvíjíme, až budeme rovni Bohu. Člověk dostává, co zaslouží. Ale Bible říká, že věřící získává skrze Boží milost mnohem více, než si zaslouží. Astrologické údaje nebo horoskop mohou ovlivnit lidi. Tento vliv však nevychází z hvězd, ale z autosugesce nebo z mimozemského, démonského působení.

K zamyšlení

♦ Kde je hranice mezi správným zájem o vesmír a nebezpečnou ideou astrologie?

Čtvrtek

1 Tim 6,20.21

Jakou vzácnou radu dává Pavel Timoteovi?

Vědecké protiargumenty

Pavel často ve svých dopisech prohlašuje, že poznání není jen dobré. Vše, co se za vědecké vydává, není vědecké. To jistě platí o astrologii. Přemýšlejte o následujících argumentech:

1. Od doby Galileiho je opuštěna představa světa, v němž je Země středem.
 2. Znamení zvěrokruhu se pomalu pohybují. Spojitost se starými astrologickými kalendři neplatí.
 3. Znamení zvěrokruhu nemají žádný vztah ke struktuře vesmíru.
 4. Astrologie je zcela iracionální. Dvě osoby, které se narodí za stejných okolností pod stejným postavením planet a hvězd, nejsou nikdy úplně stejné. I u dvojčat jsou velké rozdíly.
 5. Proč používá astrologie jako výchozí bod datum narození (a ne početí, což by se zdálo logičtější)?
 6. I když má slunce mimořádný význam pro zemi, v astrologii je si rovno s jinými planetami.
 7. Astrologické předpovědi jsou vždy vágní a nejednoznačné.
- V roce 1975 desítky astronomů, význačných vědců, jasně prohlásily, že astrologie není věda. Jako je astrologie pro astronomii nepravá věda, je pro křesťanskou víru nepravou vírou.

K zamyšlení

- ◆ **Když není astrologie ani věda, ani víra - jak bys ji nazval?**

Jer 10,2

Jaké nebezpečí nám prorok hlásí?

Pověry, nebo biblická víra?

Pro Jeremjáše má víra v Boha větší význam než astrologická znamení. Tato znamení jsou zdrojem úzkosti a strachu. Nebezpečí astrologie je dvojí:

1. Astrologie odvrací důvěru v Boha k „otci lži“. Horoskop zdůrazňuje kariéru, peníze, sentimentální život.
2. Astrologie může mít hrůzné důsledky. Oběti často nevědomě, někdy i vědomě, spolupracují na naplnění předpovědi.

Bible prohlašuje, že Bůh řídí život člověka a že člověk je nadán svobodnou vůlí. Nedá se mluvit o fatalismu! Astrologie je modloslužba. Připisuje hvězdám a planetám to, co může konat pouze Bůh. Čti 5 Moj 18,8-14; Dan 2,2.10; Iz 47,9-15. Starý zákon nazývá astrologii ohavností. Tóra zakazuje výuku astrologie. Daniel ukazuje, že jen Bůh může oznámit budoucnost. Izajáš ukazuje na neschopnost astrologů.

Čti u Mat 6,25-34, jaký máme mít postoj k budoucnosti. Čti 2 Petr 1,19 a Ef 5,14. Pravý mimozemský vliv, dobrý a pozitivní, přichází od Boha. Skutečnou hvězdou, která pro nás září, je Kristus, Hvězda jitřní. On je naší jistotou pro budoucnost.

K zamyšlení

- ◆ Co si myslíš o horoskopech?

Uložit

1. UFO, které byly pozorovány, vykazují okultní fenomény.
2. Astrologie je často šejdířství, ale má náboženské prvky.
3. V astrologii není místo pro hřích, milost, ani smíření.
4. Astrologie není vědecká ani křesťanská.
5. Astrologie je založena na lži a počítá s fatalismem. Bible ji proto odmítá.

Otázky k diskuzi

1. Které vysvětlení jevu UFO chápeš jako nejměrohodnější? Proč?
2. Čti 2 Tim 4,3.4. Jak je možné, že v naší době, kdy je věda na tak vysoké úrovni, bere mnoho lidí astrologii vážně?
3. Čti 2 Petr 3,18. Co máš především studovat a poznávat?
4. Čti 1 Moj 1,14-19. Jaké místo zaujímají hvězdy v Boží stvořitelské činnosti? Jak jsou zde jmenovány slunce a měsíc? K čemu mají sloužit?
5. Proč se Bible staví proti astrologii?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

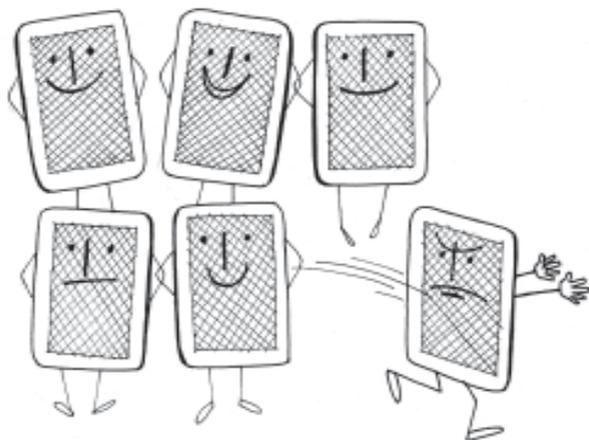
Moje rozhodnutí:

DŮVĚŘOVAT VĚŠTKYNI?

4

„Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.“

Jan 16,13

Americký žurnalista Alvin Toffler napsal knihu s názvem Šok z budoucnosti. Snaží se v ní připravit svět na budoucnost. Toffler je nyní profesorem na fakultě futurologie (věda, která se zabývá budoucností). Řada podniků žádá služby futurologů.

Jakou hodnotu přepisujeme proroctvím? Co když pocházejí od astrologů, věštců, spiritistů nebo jiných? Jaká kritéria nám pomohou určit důvěryhodnost předpovědí budoucnosti? Bible nám radí, jak rozlišovat mezi pravými a falešnými proroky.

Věštění znaly už starověké národy. V Babylóně se věštilo podle nebeských těles (astrologie), v Egyptě používali nádoby s vodou, Římané sledovali let ptáků a Řekové měli Delfské orákulum (věštírnu). Primitivní národy prohlížely vnitřnosti určitých zvířat.

Neděle

Mich 3,7

Jaká je moc věštců?

Vidět díky smyslům a - kartám!

Zájem o věštění je obrovský. Předpokládá se, že v Paříži je asi 50 tisíc věštců. Věštění má (kromě astrologie) různé formy:

1. Jasnovidectví. Jedná se o schopnost vidět, slyšet a cítit určité věci nebo události, které jiní lidé nepostřehnou. Zdrojem této schopnosti je často okultismus.

2. Hádání z ruky (chiromantie) neboli schopnost číst z linií na ruce. Je to velmi stará praxe. Přišla k nám do Evropy z Indie, Číny, Babylóna a Řecka. Jedním z největších „případů“ byla předpověď jedné cikánky, která rozpoznala velké prorocké schopnosti osmileté dívky Jeane Dixonové.

Jako u jiných forem věšteství je možné, že intuice a určité psychologické předpoklady jsou také zdrojem jasnozřivosti. Často jde o podvod, šejdířství. Nejzávažnější je ale, že zde může najít prostor přímý démonský vliv. Jde o vážné nebezpečí autosugesce a fatalismu.

3. Vykládání karet neboli umění číst v kartách. Tato praxe je poněkud novější. Často se jedná o podvod nebo intuici. Některé osoby, které čtou v kartách, používají paranormální vnímání. Existuje mnoho metod, jak táhnout a vysvětlovat karty. Hra taroky je velmi známá, ale může být obdobně nebezpečná jako hádání z ruky.

K zamyšlení

- ◆ Bibličtí proroci jsou často nazýváni „vidoucí“. Porovnej jasnovidce (paranormální aktivity) s biblickými proroky. V čem se liší?

Jer 29,8.9

Co říká Bůh o předpovědích věštců Jeremjášovy doby?

Vidí díky skleněné kouli, číslům a snům

Nyní zvážíme další trojici věšteckých praktik:

1. Věštění ze skleněné koule neboli umění vidět ve skle: v zrcadle, v lahvi, ve skleněné kouli nebo dokonce v lesklých nehtech. Ve středověku církev silně kritizovala tuto praxi. Koule ve skutečnosti nic neukazuje. To osoba působí jako vědomý indikátor nebo pod hypnózou či sugescí, eventuelně pod démonským vlivem.

2. Věštění z čísel neboli symbolismus čísel. Moderní numerologie je založena na Pythagorově filozofii, na židovské kabale a na směsici pohanských a křesťanských idejí. Vše se točí kolem okultistické myšlenky vibrujícího vesmíru, na který je vše navázáno (jako v astrologii). Proto je důležitá doba zrození a její chvění, jakož i numerická hodnota jména dítěte.

3. Věstecké sny. Bůh může dát sny. Vzpomeň si na faraóna, na pekaře, na Nébukadnezara a proroky.

Sny, o kterých zde mluvíme, se vždy váží na nepříznivé a smutné události. Podobně jako u spiritistických médií a v astrologii ani ve věšectví nejde především o důvěru k Bohu, ale v lidské činitele, v intuici nebo démonské moci. To je tedy protibiblické a velmi nebezpečné!

K zamyšlení

- ♦ Jak reaguješ na číslo 13? Znáš lidi, kteří se v pátek třináctého vyhnuou určitým činnostem? Vysvětli to.

Úterý

Jer 27,9.10

Proti jakým věštickým praktikám mluví Pán Bůh? Proč?

Věšectví a Bible

V mnoha biblických statích, především ve Starém zákoně, se mluví o věšectví. A ve všech případech je posuzováno velmi záporně a zamítavě.

Čti 3 Moj 20,27, 5 Moj 18,9-22.

V první stati se mluví o věšectví v souvislosti se spiritismem. Nad osobou, která praktikuje věšectví, je vyřčen rozsudek smrti. V 5 Moj je věšectví představeno jako falešné prorokování. Našli bychom je u pohanských národů jako byli Pelištejci a Babylóňané.

Pokaždé Bůh tyto praktiky odsuzuje skrze své věrné proroky. Používají slova jako: lež, podvod, svod, bláznovství, marnost atd., aby bylo jasné, jak Bůh tuto činnost zavrhuje. Čti Ez 12,24; Zach 10,2; Skut 16,16-19.

Rozdíl mezi Božím proroctvím a věšectvím jasně vystupuje v příběhu Daniela. Pouze Bůh Izraele je schopen předpovídat budoucnost, a to i staletí dopředu. Bible odmítá velmi důrazně věšectví.

K zamyšlení

- ◆ Proč Bůh vydává tak tvrdý rozsudek nad věštky? (3 Moj 20,27)

2 Petr 1,20.21

Jak mohou proroci mluvit jménem Boha? Co potřebují?

Co to je proroctví?

Hebrejské slovo prorok označuje člověka povolaneho Bohem. Prorok mluví tedy jménem Boha, který ho povolal. Obdrží Boží zjevení a předává je jiným lidem. Jinak bývá prorok označován jako: vidoucí, muž Boží, služebník Hospodinův, strážce atd. Důležitá skutečnost, která odlišuje proroka od věštce nebo astrologa, je to, že jeho poselství pochází od Boha. Čti 5 Moj 18,18.

Proroctví je víc než věštění, netýká se pouze budoucnosti, ale prostupuje i přítomností a minulostí. Zjevuje se v něm Boží vůle. Závažnou část Bible tvoří proroctví.

Proroctví se nemá používat k předpovídání budoucnosti. Cílem proroctví není předpovídat budoucnost, ale posílení víry věřících, kteří vidí splnění Božích předpovědí. Jan 13,19; 14,29.

Proroctví nám mohou pomoci určit správný směr, kterým se máme dát. Když například Bible říká, že přijdou falešní proroci, než se Ježíš vrátí, vede nás to k opatrnosti vůči lidem, kteří se vydávají za proroky. Ale hlavní účel proroctví je posílení naší víry. Jeho naplněním se víra utvrzuje.

K zamyšlení

- ♦ Jak můžeš dnes poznat, že určitá osoba je opravdu poslaná od Boha?

Čtvrtek

Jer 18,7.8

Je Pán Bůh ochoten změnit svůj postoj?

Jak zacházet s proroctvími?

Všechna proroctví se nenaplnila! Je třeba se dívat moudře na ta, která se ještě nesplnila. Některá lze pochopit, až když se naplní. Jiná jsou vázána na splnění podmínek. Díky Jonášově hrozbě Ninivským, jejíž splnění se zdálo neodvratné, město Ninive nebylo zbořeno.

Čti Joel 2,28-32. Některá proroctví mají několikeré naplnění. Zaslíbení Ducha svatého se podle Petra splnilo o Letnicích. Ale Joelovo proroctví se má splnit ještě jednou, a to před Ježíšovým příchodem. Neudivuje nás proto, že se satan snaží představit dnes světu všechna možná falešná proroctví. I Ježíš varoval, že před jeho příchodem přijdou falešní proroci.

Proroctví jsme nedostali pro spekulaci, ale pro posílení víry.

K zamyšlení

- ◆ Splní se všechna biblická proroctví?

1 Jan 4,1

Jakou odpovědnost mají věřící?

Podle jakých kritérií poznat proroka?

Čti 1 Kor 14,29-33. Znovu si klademe otázku, jak můžeme rozeznat Božího proroka od falešného. Oba vykazují určitou schopnost objasňovat tajemství. Předpovídají budoucnost a říkají, že je inspiroval Bůh. Bible uvádí určitá kritéria, která nám umožní toto ověřování. Kritérií můžeme uvést pět.

1. V souladu s Biblí (Iz 8,19.20). To, co prorok říká nebo píše, musí být v souladu s Písmem svatým. Pravý prorok nikdy neodporuje Božímu slovu.
2. Splnění (Jer 28,9; 5 Moj 18,21.22). Pozor však na podmíněná proroctví.
3. Viditelné ovoce (Mat 7,15-20). Proroka je možno poznat podle jeho ovoce, to znamená podle způsobu života a výsledků jeho práce pro Boha.
4. Kristus je středem (1 Jan 4,1-3). U pravého proroka je středem všeho Kristus. Prorok věří, že Bůh se stal člověkem v Kristu.
5. Respekt k Božím přikázáním (Jan 14,15.21). Kdo mluví z Božího Ducha, respektuje Boží vůli, která je obsažena v přikázáních.

Prorok musí splňovat všechna kritéria. Když jedno nebo dvě chybí, nejedná se o pravého proroka.

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že nyní poznáš pravého proroka?

Uložit

1. Boží prorok je skutečně hoden důvěry.
2. Věštění má mnoho forem.
3. Věštění odporuje Bibli.
4. Prorok mluví v Božím jménu a nemluví pouze o budoucnosti.
5. Proroctví mohou být podmíněná. Proroctví se mohou naplnit vícekrát.
6. Každý prorok má být prověřen.

Otázky k diskuzi

1. Jak vysvětlíte úspěšné hádání z ruky?
2. Podle teologa Kocha je 95 % jasnovidecství pouhým podvodem. Máme si tedy s tímto předmětem vůbec dělat starosti? Vysvětlete svou odpověď.
3. Současné okultní filmy a knihy jsou také záležitostí obchodu. Vynáší to hodně. V knize Skutků čteme, že lidé spálili okultní knihy, když se obrátili. Co si myslíte o této reakci? Má četba takových knih nebo sledování takových filmů vliv na chování a prožívání?
4. Jak se vyjadřovat o proroctvích, která se dosud nenaplnila? Ježíš se například dosud nevrátil? Co byste k tomu řekli?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

OKULTISMUS

*Tu přišel pokušitel... On však odpověděl: „Je psáno: ...“
Mat 4,3.4.*

5

Žijeme na zemi, kde se dělá mnoho zlých i škodlivých věcí. Vládne zde satan. Biblické znalosti nám umožní rozlišovat mezi světem dobra a světem zla. Jen Boží síla je schopna odolat moci satana, ať se projevuje jakýmkoli způsobem. Jak jsme viděli v minulých lekcích, formy okultismu jsou různé a pronikají do všedního života.

Když byl Ježíš po křtu pokoušen ďáblem, demaskoval nepřítele. Jak lze rozeznat podvod satana, který vtahuje tolik lidí do zmatku? Jedná se většinou o lidi, kteří se snaží o zlepšení své finanční situace, o bohatší život.

Mají křesťané těmto lidem co nabídnout?

Neděle

Luk 10,27

Kde našel Ježíš odpověď na otázku zákoníka?

Komu svěřím své emoce, vůli a myšlení?

Pán Bůh čeká, že jej budeme milovat z celého svého srdce, celou schopností myšlení, ze všech sil. Bůh nám nechává svobodnou volbu, ale existuje také jiná síla, která nás chce přitáhnout. Satan chce získat naši důvěru. Působí na naše city, vůli a rozum.

Čti 1 Moj 3,15. Je rozdíl mezi světem dobra a zla zřetelný? Nebo jsou zde velmi jemné nuance? Víš vždy, v rukou koho se nacházíš?

Lidé se mohou mýlit, ale Boží slovo ne. Když budeš brát Boží slovo vážně, najdeš život. Čti Přísl 8,35; Mat 22,15.16.

Ježíš sklízel nenávisť, posměch a nevděčnost za pomoc a lásku, kterou přinesl na zem. Moc satanova se projevuje nad lidmi i stvořením. Čti Mat 8,28-34.

Satan se snaží převrátit Ježíšův plán záchrany a jeho působení. Tento nepřítel má všechny typické rysy podvodníka. Má sobecké cíle, není však možno je provždy utajit, jednoho dne budou zjeveny. Nyní se snaží působit na naše emoce, vůli a myšlení. V podstatě jde o důvěru. Čti Řím 8,38.39.

K zamyšlení

- ◆ Podle čeho se rozhoduješ, komu máš důvěřovat? Jak aplikuješ svá kritéria při volbě knih, které čteš, filmů, na které se díváš aj.?

1 Sam 28,5-7

Proč použil Saul tento postup?

Proč okultismus?

5

Okultismus může lidi přitahovat z více důvodů. Může jít o emocionální důvody, o duchovní touhu nebo o intelektuální vyniknutí. Uvedme některé motivy:

1. Reakce na současný racionalismus a materialismus, které ignorují vše, co se nedá měřit a vážit.
2. Zklamání v křesťanství. Církev neposkytuje lidem uspokojující odpovědi na životní otázky. Proto hledají lidé odpovědi jinde: u věštců, spiritistů, důvěřují magii a čekají uzdravení různých léčitelů.
3. Nechuť k západní kultuře nese s sebou hlubší zájem o orientální náboženské praktiky.
4. Emocionální napětí. Tváří v tvář světové krizi žádají lidé nadpřirozené rady. Po smrti blízkého člověka hledají kontakt prostřednictvím média.
5. Člověk je v podstatě náboženský. Když ztratí duchovní a morální hodnoty, snaží se naplnit duchovní prázdnotu okultismem.
6. Propaganda. Když magnetizér někoho uzdraví, když horoskop správně poradí, když se splní předpověď jasnovidce, vzbudí to důvěru. Ten, komu bylo pomoci, se neptá, zda je to dobře nebo špatně, ale všichni o tom mluví a on to chápe jako úspěch.

K zamyšlení

- ◆ Co si myslíš o uvedených důvodech, pro které se lidé obracejí k okultismu? Jsou to příčiny duchovní, rozumové nebo citové?

Úterý

Jan 8,44

Před kterým satanovým rysem Kristus varuje?

Satan a jeho velké odhalení

Okultismus se představuje v mnoha formách. Uvádíme několik z nich (o některých jsme již mluvili podrobně):

- ◆ věštění, jasnovidectví,
- ◆ kontakt s „duchy zemřelých“,
- ◆ vysvětlování čísel - numerologie,
- ◆ auralogie,
- ◆ paranormální uzdravování - vzhledem k minulým životům,
- ◆ kyvadlo ap.,
- ◆ astrologie,
- ◆ hypnóza - návrat do předchozích životů,
- ◆ vidění v prostoru a čase.

K zamyšlení

- ◆ **Můžeš jasně říct, co nebiblického je na uvedených praktikách?**

Zjev 16,13.14a

Jak popisuje Jan duchy, kteří svádějí lidstvo?

Spiritismus

5

Uvádíme zde program nizozemské společnosti „harmonie duchů“:

„Naše přesvědčení o autenticitě spiritismu je založeno na faktech, které se prezentují formou paranormálních jevů. Díky této zkušenosti víme, že osobnost člověka po smrti žije a vědomě se rozvíjí.

Zemřít na zemi znamená jít dál vzhůru. Prostřednictvím média můžeme získat spojení s duchy zemřelých.

Ti, kteří jsou v jiném světě, se snaží navázat kontakt a určují, jak bude probíhat. Proto sami duchy nevoláme. Každá živá osoba může získat pomoc z onoho světa.

Spiritismus nabízí plnou svobodu, co se týká náboženského přesvědčení.“

Jak můžeš vyvrátit tato tvrzení biblickými argumenty? Přečti si následující texty.

Také kapitulu o spiritismu v kniha Vítězství lásky Boží.

1 Moj 2,17-19; 3,4; Kaz 9,5; Žalm 104,29; 1 Tes 4,16; 1 Kor 15,51-53; Jan 5,28.29.

K zamyšlení

- ♦ Spiritismus jakoby odpovídá na otázky a problémy člověka. Co krásného vidíš na nabídce, kterou dává v Bibli Pán Bůh?

Čtvrtek

Luk 10,19

Jakou zvláštní schopnost dal Ježíš učedníkům?

V pasti

Lidé, kteří hledají radu u jasnovidců, si připravují problémy. Riskují, že se dostanou do pasti.

Když se to stane, může takové osobě znovu pomoci jen důvěra v Boha. Dotyčný musí radikálně přetřhat vazby s okultismem a uznat, že tyto aktivity jsou falešné. Potřebuje modlitby a plnou důvěru v Ježíšovo jméno. A potom se musí učit zůstat u svého Osvoboditele.

K zamyšlení

- ♦ Jsi v životě natolik blízko Pánu Ježíši, že víš, jak jeho nabídky, rady a zaslíbení pokrývají potřeby člověka a ukazují cestu dál i v krizích? Kdyby měli i jiní tuto zkušenost, nehledali by zrádná řešení.

Mat 4,4

Jakou moc využil Ježíš, když musel čelit svodům nepřítele?

Ježíšovo a naše jednání

Ježíš musel čelit satanovým vlivům. Na poušti, po křtu byl Spasitel velmi zranitelný. Byl fyzicky zeslaben dlouhým půstem. Nepřítel to využil a řekl: „Pokud jsi Boží Syn...“ Ale Ježíš je jednoznačný, Písmo je jeho směrnicí. Prokazuje tak, že žije s Bohem. Jenže i satan cituje Písmo! Přesto se Ježíš nechytá do pastí. Dobře zná Boží vůli obsaženou v Písmu a ví, že důvěry člověka je hoden pouze Bůh a že jen on má právo na uctívání. Ježíš mohl obstát díky důvěře, poslušnosti a lásce, které měl vůči Bohu. Používal znalosti Božího slova jako účinnou zbraň.

Závěr

Okultismus je jedním z projevů satanovy práce. Poznali jsme však, že

- ◆ spojení s Bohem dává jistotu,
- ◆ poznání Boží vůle z Bible nám dá pokoj a schopnost jasně se vyjádřit proti zlu,
- ◆ nemusíme pochybovat,
- ◆ nemáme vstupovat do diskuse s nepřítelem,
- ◆ nejdůležitější je mít Krista jako svůj vzor a jako Vítěze.

K zamyšlení

- ◆ Proč je Pán Ježíš tak rezolutní v postoji k satanu, když se setkává s pohany a s lidmi, kteří nežijí dobře? Luk 4,31-37

Uložit

1. Na koho v životě spoléháš?
2. Existuje více důvodů, které v dnešní době umožňují rozvoj okultismu:
 - důraz na racionalismus,
 - zklamání,
 - vlivy východních náboženství,
 - emocionální napětí,
 - duchovní a morální prázdnota.
3. Okultismus se projevuje více způsoby. Spiritismus je jednou z nejvýraznějších forem.
4. Okultismus je past.
5. Ježíšova důvěra k Otci a znalost jeho Slova jsou dobrým příkladem pro dnešní mladé lidi v jejich boji proti zlu.

Otázky k diskuzi

1. Jaký je rozdíl mezi psychiatrickým onemocněním a okultním nebo démonickým vlivem?
2. Satan působí prostřednictvím lidí. Jak se k nim chovat, pokud by ses s nimi setkal?
3. Poznamenej si otázky a myšlenky, které tě napadly při studiu, abyste o nich mohli mluvit v sobotu ve třídě.
4. Proč jsou dnes lidé tak emocionálně křehcí? Jak můžeme vést zdravý duševní život?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

VÍRA

„Věřit znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jisti tím, co nevidíme.“ *Žid 11,1*

Dnes není mnoho lidí, které by zajímala víra. Slova „církev“ a „náboženství“ pro ně nemají žádný význam. O věřících a jejich chápání hodnot se často mluví s nadhledem, někdy s ironií.

Přesto začíná zvláště mezi mladými lidmi růst zájem o víru jako o absolutní hodnotu, jako o základ duchovního života. Proto je dobré se těmito pojmy zabývat. Nejen kvůli sobě samému, ale také kvůli druhým.

Polož v příštím týdnu někomu otázku: „Co je to podle tebe víra?“ Zeptej se několika různých lidí a zapiš si jejich odpovědi.

Neděle

Žid 10,25

Proč chodí lidé do modlitebny, kostela, sboru?

Chodit do kostela

Znáte to od svých spolužáků nebo jste to tak sami chápali: mít víru to znamená chodit do kostela. Když se vás někdo zeptá, „jaký ste víry,“ myslí tím, do jaké církve patříte. A tak se mluví například o katolické, evangelické aj. víře.

Mnoho lidí však do kostela, do modlitebny nechodí. Neznamená to vždycky, že nejsou věřící. Chápou to ale tak, že návštěva církevního společenství není pro duchovní život nutná. Nebo je neuspokojuje způsob bohoslužeb. Říkávají, že Pána Boha najdou i jinde, nejen v kostele.

Jsou také lidé, kteří se považují za věřící, ale o víře se jim těžko mluví. Trochu se stydí. Když s nimi chce někdo na toto téma mluvit, brání se často: „To je moje věc. Do toho nikomu nic není.“ Jiní říkají: „O víře se mluví v kostele.“

K zamyšlení

- ◆ Proč se mají věřící účastnit shromáždění? (Čti znovu Žid 10.25)
- ◆ Čím je pro tebe víra? Má víra své místo i mimo církevní společenství? Vysvětli to.

Žid 11,1

Jaký je vztah mezi vírou a nadějí?

Spolehnout se na to, v co doufáme

Když se mluví o víře v Bibli, nemyslí se tím typ křesťanské církve, církevního vyznání.

Přečtěme si definici víry (Žid 11,1) v ekumenickém a v kralickém překladu:

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“

„Víra pak jest nadějných věcí podstata a důvod neviditelných.“

Víra je vázána na naději, doufání. Naděje umožňuje žít. Naděje obrací tvou pozornost k budoucnosti, k dobrým událostem, které mají nastat. Naděje tě drží a dává ti sílu pokračovat. Naděje je otevřená budoucnost.

Nemluvíme tady o naději, ale především o víře. Víra je jistota toho, v co doufáme; vírou se upínáme k nadějným věcem a naděje nás nese. To zažila řada lidí. O některých z nich se píše v Bibli.

K zamyšlení

- ◆ **Můžeš uvést příklad člověka, kterého držela naděje?**
- ◆ **Potřebujeme my a lidé kolem nás naději? Rozved' svou odpověď'.**

Úterý

Kol 1,5

***Je křesťanova naděje křehká nebo má solidní základ?
Proč?***

Mám naději, že...

Dnešní verš je třeba si přečíst v souvislostech. Pochopíš, že Pavel je opravdu vděčný za jistotu, kterou dává víra. Mluví o naději, kterou mohou mít lidé, co se týká příchodu Božího království. Jako v epištole Židům autor zde spojuje víru s nadějí. Říká vlastně, že naděje, to, v co doufáme (řekneš: nic jistého), se ve víře stává jistotou.

Běžně říkáme:

„Myslíš, že uděláš tu zkoušku?“ - „Doufám, že jo!“

„Pojedeš letos na prázdniny?“ - „Doufám, že ano!“

„Myslíš, že tě tam vezmou?“ - „Doufám, že jo!“

Co o tom víš? Nic moc. Ale úplně jiné to je, když je tvá naděje založená na víře. Naděje v Bibli není vágní a nejistá, ale má důvod, na kterém je možno stavět.

K zamyšlení

- ◆ Uved' několik věcí, jimiž si člověk vůbec nemůže být jist.
- ◆ Když nemůžeš dokázat Boží existenci, jak s ní můžeš počítat?

Žid 11,1

Jaký je vztah mezi tím, co vidíme, a tím, v co věříme?

Solidní základ

Je to tak důležitý text, že ho chceme studovat ještě jednou.

V uzavřených a opuštěných dolech se pomalu sesouvají štoly. Výsledkem je, že základy domů a budov v okolí se mírně posouvají, zdi a stropy praskají. Je to jasnější než den: když není jistý základ, je lépe zbourat budovu, pokud se už nesesula sama.

Podobné je to s nadějí, když se ztratí její základ víry. Nemůžeme mluvit o naději na druhý Kristův příchod, když mu nevěříme. Naopak víra dělá z naděje skutečnost a naděje zase dává smysl víře.

Ale tím naše definice nekončí. Víra je vlastně důkazem věcí, které nemůžeme vidět. Možná řekneš: „Už o tom nechci slyšet! Jak můžeš dokázat to, co nevidíš?“ Odpovídám: Proč by to s Pánem Bohem nemohlo být jako s působením větru? Autor dopisu Židům říká, že vírou můžeš potvrdit, že Bůh existuje.

K zamyšlení

♦ Co bys odpověděl na námitku, že Boží království je jen symbol? Uved nějakou událost ze svého života, kdy tvoje víra ožila.

Čtvrtek

1 Petr 1,21

Co nám umožňuje věřit v Boha?

Co dokazuje zkušenost

Tedy ještě jednou: víra a naděje společně utvrzují jistotu, že Bůh je. Jde jen o to, že toto je osobní, subjektivní důkaz. Těžko ho můžeš předat někomu jinému. Ověření víry spočívá v lidské zkušenosti. Jsme-li čestní, musíme uznat, že se nám přihodily neobvyklé věci. Řekli jsme si: „To není náhoda!“ Potom většinou lidé docházejí k závěru, že události jsou propojeny společnou linií.

Čti Mat 27,54.

Římští vojáci u paty kříže museli uznat: „On byl opravdu Boží Syn!“ Prožili zkušenost a díky ní věřili. Nerozuměli celé pravdě o Mesiáši, ale... uvěřili. Jak? V události Golgaty viděli Boží ruku. Rozumíte, co chci říct?

Když dáváme pozor, jak se odvíjí náš život (a to je důležitá podmínka), začneme vnímat Boží přítomnost v našem životě. To je víra. Všechno se ti nepodaří vysvětlit a zdůvodnit, je to subjektivní, osobní, ale přesto je to jisté.

Věříš ve sboru, v církvi, kde se o Bohu mluví. Ale kdybys věřil jen tam, byl by to chudý život. Věřit nebo mít víru - to se prostě prověřuje v životě.

K zamyšlení

- ◆ Jaký je vztah mezi vírou a zkušeností člověka?
- ◆ Jak bys vysvětlil skutečnost, že mnoho Ježíšových současníků ho vidělo, ale neuvěřili?

Řím 4,18

Proč je Abraham představen jako vzor víry?

Nemožné se stává možným

Abraham byl právem nazván otcem věřících. Byl vyzván k něčemu, co bylo vlastně nemožné. Ale nemožné se stává možným právě pro toho - kdo má víru.

Nejdříve Bůh Abrahamovi slíbil, že bude praotcem velkého národa. Víš, kolik měl Abraham dětí, když umíral? Dvě: Izáka a Izmaele. Ale zaslíbení se vztahovalo jen na Izáka. - Na to, že měl být Abraham otcem velkého národa, nebyl jeden syn nic moc. To je důvod k pochybám. Ale Abraham nepochybuje. Věří Bohu a jeho slibům.

Potom mu Bůh slibuje, že jeho potomci budou vlastnit celou kenaánskou zemi. Dovedeš si představit, jak rozsáhlé pozemky vlastnil Abraham v Kenaánu, když umíral? Jen hrob, kde byl pohřben vedle své ženy Sáráj.

Dostal ještě jiný slib od Boha: v něm budou požehnány všechny národy země. Ani naplnění tohoto zaslíbení Abraham během svého života neviděl. Ale uvěřil Bohu.

Čti 1 Moj 15,6.

Víra má nedozírné důsledky. Když někdo věří (a ta víra ho vede až na hranici možného), Bůh ho prohlásí za spravedlivého. My nejsme spravedliví, ale když žijeme ve víře, Bůh nám tu víru počítá za spravedlost.

Víra je mnohem víc než účast na bohoslužbě. Je to jistota budoucího života u Ježíše. Víra znamená žít s tímto Ježíšem už dnes. A zopakujme si ještě jednou: věřit, mít víru - to se ověřuje v životě.

K zamyšlení

- ◆ Můžeš uvést nějakou událost z Abrahamova života, která ukazuje jeho víru?
- ◆ Jak mohou bohoslužby posílit tvou osobní víru?

Uložit

1. Svou víru musíme živit. Proto je potřebné chodit do shromáždění. Ale víra je mnohem více než chození do sboru.
2. Když máme víru, projeví se to příslušností k církvi a aktivní účastí na jejím životě. Ale víra je mnohem víc než to.
3. Víra je hluboce propojena s nadějí. Víra dává jistotu naději, která by bez víry zůstala vágní a nejistá.
4. Víra je základem naděje. Je také projevem toho, co není vidět.
5. Životní zkušenost nám umožní získat místo nejasné vírou živou jistotu.
6. Víra nám umožní věřit tomu, co se zdá nemožné; zvláště tomu, že Bůh nás vidí jako spravedlivé, i když sami spravedliví nejsme.

Otázky k diskuzi

1. Jaké jsou vztahy mezi vírou a církevním shromážděními?
2. Jaké jsou vztahy mezi vírou a příslušností k církvi?
3. Na čem jsou založeny tvoje naděje? A tvé jistoty? Dokazují něco zázraky?
4. Apoštol Tomáš nechtěl uvěřit, dokud neuviděl. Co si myslíš o tomto postoji? Co o tom řekl Ježíš? Jan 20,24-29
5. Prožil jsi události, zkušenosti, které stimulovaly tvou víru? Připrav se, aby ses mohl o ně s někým podělit (co třeba ve třídě sobotní školy?).
6. Jak pomoci víře, aby rostla? Mohou k tomu přispět bohoslužby? Jak?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

LÁSKA

„A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska.“ *1 Kor 13,13*

Láska? Těšíš se na ni? Nebo jsi ji už potkal? Vráti se? Máme ji jen na přiděl?

Bůh se nám snaží sdělit, že existuje láska, která je pramenem všech našich nejlepších citů, vztahů, zásad a postojů – i naší lidské lásky. Spíše jen tušíme její hloubku a rozsah. A přesto se nám prostě a bez podmínek nabízí. Je tvořivá, myslící, zodpovědná, odvážná, obětavá. Láska Boží.

Vstoupila už do tvého života?

Neděle

Řím 13,10

Jaký je vztah mezi zákonem a láskou?

Duchovní zákonitosti

Zdá se nám nepochopitelné, jak se může říct, že láska a zákon spolu souvisí. Copak lze lásku přikázat? Nebo zakázat? Pokusme se tomu trochu rozumět.

Bible nám vysvětluje, že jiné bytosti ve vesmíru se pohybují v prostředí lásky. Respekt, úcta, láska a solidarita mezi nimi a láska Boží k nim i jejich láska k Bohu umožňuje jejich existenci.

Jde o vesmírnou zákonitost, o které mnoho nenadiskutujeme. Podobně jako neoddiskutujeme, že na vodě se udržíme, jen když umíme plavat nebo nás nese nadlehčující předmět. To je zákonitost, které se máme poddat. Jinak to prostě nelze.

Čti k tomuto tématu známý rozhovor Ježíše Krista s mužem, který dobře znal Písmo: Mat 22,36-40.

K zamyšlení

- ◆ Toužíme my lidé po tom, aby na zemi platily jen zákonitosti lásky?
Proč ano, proč ne?
- ◆ Toužím po tom já? Jsem schopen zapojit se do vesmírných zákonitostí lásky?

1 Jan 4,18

Z čeho má člověk strach?

O potřebě lásky a o tom, jak se nedaří ji pokrýt

Od malička po celý život potřebujeme lásku přijímat. Jinak nesmírně strádáme.

Máme také potřebu lásku dávat. Ale i tahle potřeba je všelijak pokřivená. Čím? Sobectvím. A hlavně strachem o sebe. Bojíme se, že nebudeme přijati takoví, jací jsme, uzavíráme se, neumíme milovat a zase proto strádáme.

Jindy jsme agresivní a za své všelijak nejisté city si chceme vynutit lásku jiných. A tak strádají oni i my.

Na naší zemi nejsme schopni dostat zákonitostem lásky. A lásky stále ubývá. Přečti si o tom z Mat 24,12. Je to jev, který prorokoval Ježíš Kristus.

K zamyšlení

- ◆ Kteří tvoji kamarádi postrádají lásku? Postrádáš ji také?
- ◆ Jaká láska by toto strádání mohla vyřešit?

Úterý

Jer 8,22

Čemu se prorok diví? (Čti i kontext: verše 19-21)

Copak není řešení?

Když prorok Jeremjáš naříká, jaké rány má „dcera jeho lidu“, diví se, proč nikdo nezajde pro lék, proč se nezajde pro lékaře. To je totiž horší než rány, které dcera má. Nepřijímat nabízené řešení.

Je pravda, že dokud budeme na zemi, zákon lásky bude stále atakován zákonitostmi zla. Přesto můžeme někam chodit čerpat. Někde je zdroj. Podle Jeremjáše: V Gileádu je balzám i lékař. Rána může být zahojena. Nejsme na to sami. I Ježíšův milý Jan napsal, že na to nejsme sami. My nezačínáme milovat. Někdo miloval už před námi a my se do té lásky rodíme. On miloval první. „My milujeme jej, protože Bůh napřed miloval nás.“ (1 Jan 4,19) „Láska je z Boha:“ (1 Jan 4,7) Bůh nám posílá lidi, ve kterých nás miluje. Většinou naše rodiče a pak určitě ještě někoho. Jen abychom si vůbec všimli, že tu někdo je! Někdo je možná je ochoten za nás dýchat, ale my to nevnímáme. Vzpomeňte si na starou Noemi, jak naříkala nad vším, co ji postihlo. Přitom neřekla: „Ale mám tady tu Rút, která šla se mnou a pomáhá mi.“ (Možná, že Rút kvůli tomu někde tiše plakala.) Neopakujme chybu Noemi, vnímejte lásku lidí. Važme si lásky, je vzácná. A byla zde už před námi.

K zamyšlení

- ◆ Jaké jsou podle tebe největší rány, které může člověk utřít?
- ◆ Které rány léčí láska člověka? Které rány léčí Boží láska?

1 Kor 13,1-4

Setkal ses s takovou láskou?

Jak vypadá láska?

„Je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá... Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“ Je to reálné? Už jste viděli takovou lásku?

Když listujeme Biblií, uvědomujeme si, že taková láska má tvář. Tvář, kterou jsme neviděli ve skutečnosti, ale vystupuje před námi právě na stránkách Božího slova:

- ◆ „Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy. Neochabne, nezlomí se...“ (Iz 42,3)
- ◆ „Miloval jsem tě odvěkou láskou...“ (Jer 31,3)
- ◆ „V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“ (1 Jan 4,9)
- ◆ „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš.“ (Jan 8,11)
- ◆ „Miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.“ (Jan 13,1)
- ◆ „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí...“ (Luk 23,34)

K zamyšlení

- ◆ Co jsi viděl v Ježíšově tváři?

Čtvrtek

Pís 8,6.7

Milostná láska je výjimečný projev lásky. Existuje riziko, že ji zaměníme s krátkodobým pocitem?

Pocity, nebo zásada?

Když se cítíme dobře, když jsme „v pohodě“, jsme schopni udělat různé správné věci, někdy dokonce mimořádné. To dokážeme být příjemní, pomáhat lidem, dávat jim přednost.

Když se necítíme dobře, když nás někdo rozladil, když je všechno jinak, než má být, jednáme většinou jinak.

Co vlastně platí, které z našeho jednání je to pravé - naše? Jací vlastně jsme?

Podívejme se do Kristova života. Byl tichý a pokorného srdce (Mat 11,29). A přesto směnárníkům v chrámě rozházel mince, stoly zpřevracel a prodavačům holubů poručil: „Pryč s tím odtud!...“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Horlivost pro tvůj dům mne stráví.“

Ježíšova tichost nebyla slabost. Ježíšův hněv nebyla samolibost ani zloba. Zásadou, principem jeho tichosti byla láska k člověku. A k rozhněvání v chrámu jej vedla láska k Bohu a jeho domu.

Ani my nemusíme být obětí své mírnosti, protože ji vymezuje zásada lásky, respektu, vůle udělat pro bližního dobré. Nemusíme být ani obětí svého hněvu, když ho vymezíme zásadou úcty ke svatým věcem.

City a pocity mají v lidském životě významnou hodnotu. Ale skutečnou náplň jim dávají určité zásady, principy. Jinak bychom byli otroky svých pocitů.

K zamyšlení

- ◆ Chybí ti spíše hluboký cit, nebo několik pevných zásad?

Žid 13,1; 10.24.25

Může se člověk ve společenství lidí cítit sám?

Ten člověk u cesty

Znáš ho z podobenství. Leží u cesty a nemůže se hnout, asi už ani nevolá o pomoc. Je možno se mu vyhnout, je možno se na něho ani nepodívat. Taky je ale možno vzít to, co máš (nic víc dát nemůžeš), a být tu chvíli pro toho bezmocného. Teď ho nese tvůj osel, tvůj olej je v jeho ranách, svými penězi jsi zaplatil za něj. To je dobře, protože ten raněný - to byl Ježíš. „Co jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili,“ řekne Ježíš, až se vrátí.

Snad sis v tu chvíli vůbec nevzpomněl na slovo „láska“. To je jedno. Hlavně, že jsi tu byl pro něho.

„Nemůžeme dělat velké věci, můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou.“ (Matka Tereza) Je ale třeba, abychom udělali něco konkrétního pro konkrétního člověka. Láska není vágní pocit, ale alespoň malý čin, malé povzbuzení, malá, ale dotažená pomoc k životu.

Ve sborovém společenství máme milovat jedni druhé. To znamená konkrétního člověka. Tam se to můžeme dobře učit. Nevzdávejme se života sboru, církve. Kristus miluje svou církev, protože církev pracuje pro svět, pro lidi, kteří Kristovu lásku ještě nepoznali.

K zamyšlení

- ◆ **Není to dost smutné, když projevujeme lásku jen v těžkých situacích? Jak ji lze projevovat, když „se nic neděje“?**

Uložit

1. Láska je vesmírná zákonitost, která je na naší zemi narušována. Potřebujeme se k ní vrátet.
2. Člověk žije z lásky druhých a z lásky Boží. Naplno může žít, když sám také lásku projevuje.
3. Víme, že sami milovat neumíme. Ale je řešení. Někdo miloval už před námi. Z tohoto zdroje smíme čerpat.
4. V údivu hledíme do Kristovy tváře, který přišel projevít, jak nás miluje Otec. Tuto tvář poznáváme v Božím slově.
5. Život je časem, v kterém máme vnímat lásku Boží i lásku lidí. Nebudme k těmto láskám slepí.
6. Lásku jako hlubokou, trvalou zásadu nesmíme zaměnit za povrchní krátkodobé pocity.
7. Lásky na světě ubývá, protože se člověk oddělil od jejího zdroje. Přesto se Král bude při svém návratu ptát, jak jsme jej milovali v jeho nejmenších bratřích.

Otázky k diskuzi

1. Kdybys psal 13. kap. 1 Kor, jak bys popsal lásku?
2. Měli jste možnost poznat prostřednictvím věřících Boží lásku?
3. Jaké rány lidé mají? Mohou se zahojit? Pomohou si lidé sami? Rozved'te své odpovědi.
4. Jak vnímají lidé kolem vás milujícího Spasitele? Považujš to za závažné?
5. Co čekáš od sboru, od církve? Co čekáš od bratrů a sester? Co jim chceš přinést ty?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

PRAVDA

Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ *Jan 18,37.38*

8

Pontský Pilát, místodržitel, položil v soudním přelíčení Kristu tuto otázku: „Co je pravda?“ Není těžké vytušit v ní Pilátovu skepsi. Pilát byl skutečně skeptik. Patřil mezi ty, kteří sdílejí názor, že lidský rozum nemůže s jistotou přijmout to, čeho se dotýká víra.

Dovolíš otázku, co ty? Dotkla se tě někdy skepse? Je tolik náboženských směrů, tolik církví, které říkají, že mají pravdu, že by se ani nebylo možno tvé skepsi divit. Cesty mnoha lidí končí v úplném zmatku a nebezpečí je větší, než se zdá. Co je tedy pravda? Existuje vůbec? A pokud ano, kde je možno ji najít?

Neděle

Jan 4,23.24

Proč je důležité poznat pravdu?

Co je pravda?

Není jednoduché podat definici pravdy. Naštěstí nám Bible úžasně pomáhá. Definuje pravdu.

Pravda je, co vychází od Boha a svědčí o Bohu:

- ◆ jeho slovo
- ◆ jeho příkazy
- ◆ jeho cesty
- ◆ Slovo plné milosti a pravdy, jeho Syn, který sám je pravda.

Pravdu poznáváme podle toho, jak jsme blízko Ježíši Kristu. Nepotřebujeme množství teologických knih, podstatné je svědectví o Kristu, které podává Bible. Současný český teolog napsal o pojetí pravdy u Mistra Jana Husa: „Pravda, které Hus slouží, je se vši jednoznačností pravdou Boží, konkrétněji: pravdou biblického Božího slova, ještě konkrétněji: pravdou Kristovou... Jádrem Písma - a tedy jádrem suverénní pravdy - je Kristus sám.“ (Jan Milíč Lochman: K chápání pravdy u Husa)

K zamyšlení

- ◆ Najdi s pomocí konkordance biblické texty o tom, že
 - Boží slovo,
 - Boží příkazy a cesty a
 - jeho Synvycházejí od Boha, svědčí o Bohu a jsou pravda.

Jan 14,6

Jak může být bytost ztělesněním pravdy?

Pravda pro mě?

Poznání pravdy je podmíněno tím, zda se chceme vzdát hříchu - sobectví a přijmout to, co nám Bůh nabízí: své slovo, své rady, příkazy i samotného svého Syna.

To všechno se děje velice osobně: osobním hledáním, osobní modlitbou, osobním spolehnutím na Boží sliby, osobní vírou v Pána Ježíše. Biblické zprávy o Božích cestách, o Božím zákonu i o Božím Synu jsou spolehlivé a pravdivé, ale teprve až s nimi osobně začneme v životě počítat a spoléhat na ně, má to pro nás smysl. Pak teprve může o nás platit charakteristika věřících lidí: Zj 14,12.

Kdybychom nespoleháli osobní vírou na Krista, kdybychom s ním a pod vlivem jeho slova neřešili svůj život, pravda by nás míjela.

K zamyšlení

- ◆ Jaké prostředky nám Bůh dal k poznání pravdy?

Úterý

Jan 5,39

Máme konkrétní možnost seznámit se s důkazy o Ježíši?

Důkazy

Když spoléháš jen na vědecké důkazy, často se octneš na nejisté půdě, protože nové objevy občas překrývají nebo popírají ty stávající. Doporučuji ti držet se Ježíšovy ruky. Jak? Poznávej ho v evangelijních záznamech. Důvěřuj tomu, co slibuje, respektuj, co přikazuje, měj odvážnou víru spoléhat na něho.

Je velmi důležité studovat Bibli. Dovol Ježíši, aby s tebou mluvil. On sám řekl, že Písmo o něm svědčí. Svědectví má v justici rozhodující význam.

Zvláště v mládí připomínáme lidi, kteří chodí po trhu a vybírají, co nejlepšího koupit. Nabízí se ledacos, často jde o nekvalitní zboží, kterému se jen dělá reklama. Až doma nebo po delším používání zjistíme, že nás podvedli.

Na trhu nabízí i jeden, který si zaslouží naši důvěru. Nakupme u něho. „Pojďte, kupujte a jezte, pojděte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré... slyšte a budete živi!“ (Iz 55,1-3)

K zamyšlení

- ◆ Seznamuješ se osobně s tím, jak Ježíš žil a proč tak žil? Jak zemřel a proč tak zemřel? Jak učil a proč tak učil?
- ◆ Čti znovu Jan 5,39.40. Doceňujeme vůbec, že máme písemné svědectví o Kristu?

Jan 8,31.32.

Jaké jsou etapy cesty ke svobodě?

Pravda osvobozuje

Svoboda je jedním z největších jmění. Otroctví je strašné okleštění života. Nejhorším otroctvím je ale otroctví ducha. Svoboda ducha přichází z přijetí pravdy.

Čti Jan 8,31-47. Duchovní otroci jsou otroky „otce lži“. Ježíš nás uschopňuje vidět rozdíl mezi pravdou a bludem. Právě blud, zcestné teorie a koncepce jsou největším otroctvím, které nás může zajmout. Právě odmítání nebo zanedbávání Ježíšovy pravdy působí nenávist a násilí mezi lidmi.

Čti Jan 4,1-42. Je to příklad, jak Ježíšova pravda osvobodila zotročeného člověka. Už teď můžeme mít radost ze svobody, když dovolíme Pánu Ježíši říkat nám pravdu o nás i o něm samém. Brzy ale budeme provždy osvobozeni od všech důsledků zla.

K zamyšlení

- ◆ Porovnej, v čem a jak byli zotročeni Židé (Jan 8,31-47) a jak Samařanka (Jan 4,1-42). Porovnej jejich reakce na Kristovo slovo.
- ◆ Díval ses někdy pozpátku, jak jsi reagoval, když tě Kristus oslovil?

Čtvrtek

Kol 1,5.6

Jak nazývá apoštol slovo pravdy?

Nejlepší zpráva

Evangelium je dobrá zpráva o záchraně. Evangelium je o Kristově životě a smrti. „Evangelium, slovo pravdy“ nejsou jakékoli informace, je to zvěst o záchraně, která musí být celá a úplná. Nesmí se k ní přidávat, ani ubírat. Kristův život a Kristova smrt jsou úplné a dostačující. Nesmí se k nim přidávat, ani z nich ubírat.

Apoštolům vždy záleželo na tom, aby ti, kdo přijali „slovo pravdy, evangelium“, je věrně uchovávali celé a nedeformované.

„Otec lži“ útočí na evangelium a do konce dějin je bude překrucovat, umenšovat, znevažovat nebo mu dodávat fanatický ráz.

K zamyšlení

- ◆ Je v silách člověka ubránit se útokům „otce lži“?
- ◆ Jak můžeme uchovat „slovo pravdy“ nedeformované - pro sebe i pro jiné?

1 Jan 2,4

Když „není v nás pravda“, znamená to, že máme špatné informace?

Informace nebo motivace?

Kdo nepřijímá Boží zákon jako kritérium svého jednání, klame sám sebe, lže, není v něm pravda. Pravda zahrnuje sice pravdivou informaci, ale tím ještě není naplněna.

Přijatá pravda se projevuje. Člověk, který pravdu žije, se nebojí světla, odhalení. Pravda je v něm, nebojí se odhalení pravdy zvnějšku.

Nejde jen o to pravdu hledat a najít. Potom je třeba ji žít.

K zamyšlení

- ♦ „Věrný křesťane, hledej pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, mluv pravdu, braň pravdu až do smrti; neb pravda tě vysvobodí od hříchu, od ďábla, od smrti duše, a konečně od smrti věčné. Stůjte v poznané pravdě, kteráž nade vším vítězí a mocná jest na věky. Pravda Boží na věky přemáhá, ač na čas poražena bývá. Lépe jest pro pravdu smrti trpěti než pro pochlebování časnou výhodu vzítí. Zlořečený ten, kdo pro skývu chleba opustí pravdu.“ Mistr Jan Hus

Uložit

1. Pravda pochází z Boha: jeho slovo, jeho příkazy, jeho cesty a jeho vrcholné zjevení - Syn, Slovo milosti a pravdy.
2. Písmo vydává svědectví o Kristu, Kristus přišel, aby vydal svědectví pravdě.
3. Pravda „vpuštěná“ do člověka ho osvobodí, mění, uvolňuje ruce k jinému jednání a činění.

Otázky k diskuzi

1. Už jste slyšeli říct adventistu: „Když jsem poznal pravdu...“ Co tím chtěl říct?
2. Když Ježíš prohlašuje, že je pravda, říká také, že je cestou a životem. Mohou nám tato dvě slova pomoci chápat Krista jako pravdu?
3. Můžete uvést jednoduché příklady vztahu mezi pravdou a svobodou? Je rozpor mezi poslušností pravdy a svobodou?
4. Existuje vztah mezi politickou svobodou a svobodou duchovní?
5. Můžete určit, kolikrát se v 1 Jan vyskytuje slovo pravda a kolikrát slovo lež?

Pro mně nové:

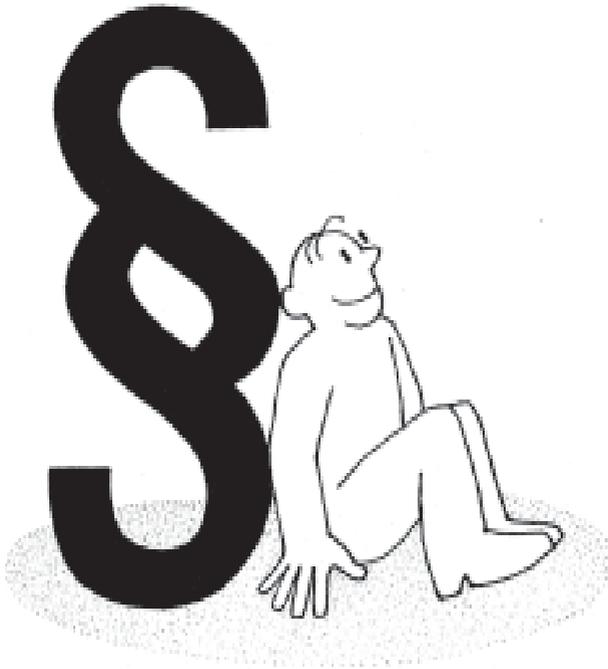
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

MILOSRDENSTVÍ

„Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení.“ *Žalm 85,11*

9

Trošku zastaralé slovo, že? Nezdá se ti ale, že tě to slovo hřeje u srdce, aniž víš přesně proč?

Existuje to ještě vůbec - milosrdenství, dobrota? O hezkém vztahu mluví snad všechny populární písničky.

Ale biblické milosrdenství je mimořádný projev lásky. Budeme se snažit o tom dovědět víc.

Neděle

1 Král 8,23

Která významná Boží vlastnost je zde uvedena?

Považuj se za šťastného, že jsi tak milován

Milosrdenství nebo dobrota jsou záležitostí vztahu. Ve vztahu lidé spolu mluví, doprovázejí se, chodí spolu, poznávají se, vezmou se... V Bibli se mluví o smlouvě. Smlouvu spolu uzavřeli například David a Jónatan.

Čti 1 Sam 18,3 a 20,8.

Co předpokládá smlouva? Věrnost a čestnost. Tento vztah je tak mimořádný, že se v hebrejštině vyjadřuje zvláštním slovem: hesed, které se může přeložit jako dobrota nebo lépe: láska smlouvy.

Je to láska, která se rozhodla a vybrala si. Tento výběr je nevysvětlitelný, ale opravdový. Těžko bychom vysvětlovali, proč jsme někomu dali přednost. Jak mohl Bůh vysvětlit, že vyvolil Izrael? Čti 5 Moj 7,7.8 a 4,37.

Považuj se za šťastného, když je ti projevována taková láska.

K zamyšlení

◆ ***Je láska slepá?***

Žalm 119,163

Jak je možno milovat Boží zákon?

Uzavřít smlouvu

Smlouvu mohou uzavřít například dva představitelé států a jejich národy. Tak Bůh uzavřel smlouvu s Noemem, Abrahamem a Davidem a jejich prostřednictvím i s celým národem. Běžně měl tento akt stejné schéma. Biblická smlouva měla následující formu:

Jméno a původ

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.
2 Moj 20,1-2

Základní prohlášení

Deset přikázání. 2 Moj 20.2-17

Aplikace

To, co je uvedeno dále o bohoslužbě, otrocích, chudých atd.
2 Moj 22,21-27; 23.1-12

Důsledky

Prohlásili: Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil. 2 Moj 24,7

Svědci

Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnání i zlořečení; vyvol si tedy život, aby byl živ ty i tvé potomstvo. 5 Moj 30,19

Předmětem smlouvy je život. Obsah smlouvy je vyjádřen slovem hesed: láska smlouvy, věrnost. Deset přikázání popisuje věrnost, která se projevuje ve vztahu lásky.

K zamyšlení

- ♦ **S kým chce Bůh uzavřít smlouvu? Je třeba splnit nějaké podmínky, když má mít člověk prospěch z takové smlouvy?**

Úterý

Žalm 8,7.9

V čem spočívá vláda člověka nad přírodou?

Smluvní partneri

Smlouvu uzavírají dva nebo více partnerů. Bůh chce rozšířit svou lásku na všechny.

Čti Žalm 36,8-10 a 8,5-9.

Co je středem tohoto textu? V 8. žalmu je to člověk. Popisuje se jeho nepatrnost i jeho vznešenost. Proč je člověk středem? Pro dobro přírody. Člověk má být Božím obrazem, laskavý vůči přírodě. Bůh zahrnuje do smlouvy celou přírodu (1 Moj 9,8-11).

To bylo typické pro Izrael ve vztahu k jiným národům. V jiných národech se uctívala příroda. Všude klekali před bohy a bohyněmi přírody.

Dnes dělá člověk z přírody spíše otroka. Pokud se člověk považuje za nepřiměřeně malého, stává se příroda pro něho božstvem. Když je člověk příliš povýšen, stává se příroda otrokem. Ale žalm umísťuje člověka do přírody, příroda je k němu vstřícná. Jsou partnery ve smluvním vztahu.

K zamyšlení

- ♦ **Jak rozumíš smluvnímu vztahu mezi člověkem, přírodou a Bohem? Jak se zde může uplatnit láska smlouvy?**

Mich 6,8

Jak se projevuje milosrdenství ve vztazích mezi lidmi?

Právo a spravedlnost

Milosrdenství, dobrota vyjadřují ideální vztah. Vztah, který zahrnuje také právo a spravedlnost. Právo je důsledkem ideálu. Když někoho podporuješ, když ho chráníš, když mu pomáháš k ideálu - děláš pro něj čin milosrdenství, dobroty.

Čti znovu Mich 6,8. Můžeš zneužít právo bližního, upřít mu dovolání spravedlnosti. V tom případě se můžeš snažit napravit vztah uznáním viny, odškodněním, nápravou, změnou. Oběti, které to vyjadřovaly, se obětovaly jen za chyby, které nebyly předem promyšleny. Když ale porušíme Boží zákon jako smlouvu, nelze to napravit. Co tedy udělat?

Čti Žalm 51, 1-6

David důvěřuje Božímu milosrdenství a dobrotě. Bůh chce obnovit smlouvu s člověkem a pokračovat v původním vztahu. David se opírá jedině o Boží charakter milosrdenství a prosí o milost. Boží milost intervenuje v náš prospěch více než jeho spravedlnost.

Čti Žalm 72, 1-4. 12. 14

Bůh se ztotožňuje se spravedlností a s ideálem. Právě tak se ale ztotožňuje s tím, na kom se páchá bezpráví. Co o tom říká Šalomoun ve své modlitbě?

K zamyšlení

- ♦ **Jak se může svatý, dokonalý Bůh ztotožnit s námi lidmi? Kdy a kde to udělal?**

Čtvrtek

Žalm 82,3

K čemu má sloužit moc člověka?

Milost kontra právo

Bůh zjednává právo poniženým, ale... zdeptá utlačovatele. (Žalm 72,4)
V tomto žalmu se dále (v. 8-10) mluví o Boží moci. To znamená, že Boží moc je třeba chápat jako spravedlnost v akci.

Boží moc nemá nic společného s despotismem, libovůlí ani utlačováním. Svrchovaná Boží moc není bezzákonnost, jak to bývá u lidí.

Svrchovanou Boží moc představuje v žalmech ideální král (David, Šalomoun, Syn Davidův - Mesiáš). Jeho vítězství nad pohany je výsledkem milosrdenství a dobroty, ne despotismu.

Žalm 71,1.2

Říká se: být milosrdný. U Pána Boha jsou spravedlnost a odpuštění spojeny. Když Bůh prokazuje milosrdenství, je zároveň také spravedlivý, protože sám zaplatil výkupné (Iz 53,5). Bůh je Bohem spravedlnosti i pokoje. „Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení.“ (Žalm 85,11)

K zamyšlení

- ◆ Jak Bůh použil svou moc ke zničení zla? Uved' příklady.

Žalm 103,17

Je třeba se bát Boha, aby byl k nám milosrdný a dobrotivý?

Strach nebo svoboda?

Pojem „bát se Boha“ je v Bibli tak důležitý, že výraz „bojící se Boha“ označoval každou osobu, která se zajímala o víru Izraele. Není ale v Novém zákoně víra, naděje a láska nade vším? Neřekl Ježíš Jairovi: „Neboj se, jen věř“?

I reformátor Martin Luther musel řešit tento problém. Nemohl pochopit, že dobrota, milosrdenství a strach se nevylučují. Boží spravedlnost viděl především jako trestající spravedlnost. Nakonec řekl: „Nenávidím to slovo spravedlnost, protože mi zlořečí a odsuzuje mě. Řekl jsem Bohu: Nezneklidňuj mě svým hněvem!“

Když ale studoval žalmy, pochopil, že Boží bázeň není hrůza a strach, ale úcta a respekt. Boží spravedlnost se nám nevnucuje, ale dostáváme ji, když ji jsme ochotni přijmout.

Čti 1 Jan 4,15-19.

Život víry má své vrcholy i pády. Když ztrácíme odvahu, voláme: „To nikdy nedokážu!“

Můžeme se ale přestat dívat na sebe, obrátit se na Boha a všechno mu předat. To je bázeň. Není v ní strach, ale úcta a důvěra. V údivu stojíme před Bohem, který je spravedlivý i milosrdný. „Hospodin je spravedlivý ve všech svých cestách, milosrdný ve všech svých skutcích.“ (Žalm 145,17)

9

K zamyšlení

- ♦ Jak může Boží spravedlnost vyjadřovat jeho milosrdenství i lásku smlouvy?

Uložit

1. Milosrdenství, dobrota a věrnost vyjadřují zvláštní projev Boží lásky vůči těm, s kterými uzavřel smlouvu.
2. Boží smlouva s Izraelem je vyjádřena přesně tak, jak se smlouvy sepisovaly (účastníci, podmínky, cíle, platnost..).
3. Člověk zaujímá ústřední místo ve smlouvě, kterou Bůh udělal se svým tvorstvem; člověk má přírodu respektovat a chránit.
4. Boží milost řeší porušení zákona a zároveň mu uchovává jeho plný význam.
5. Bázeň člověka vůči Bohu spočívá v tom, že ocení jeho milost a chce žít v souladu s jeho spravedlností.

Otázky k diskuzi

1. Dá se definovat láska?
2. Když se vyjadřuje vztah lásky, mohou být u toho svědkové? Proč?
3. Člověk není izolovaná bytost, ale má přednostní místo mezi Bohem a stvořením. Jaké odpovědnosti z toho vyplývají?
4. Jaký je vztah mezi spravedlností a milosrdenstvím (dobrotou)?
5. Kam až jde Boží milosrdenství tváří v tvář lidské nespravedlnosti? Proč?
6. Co to je podle tvého chápání bázeň před Bohem?

Pro mně nové:

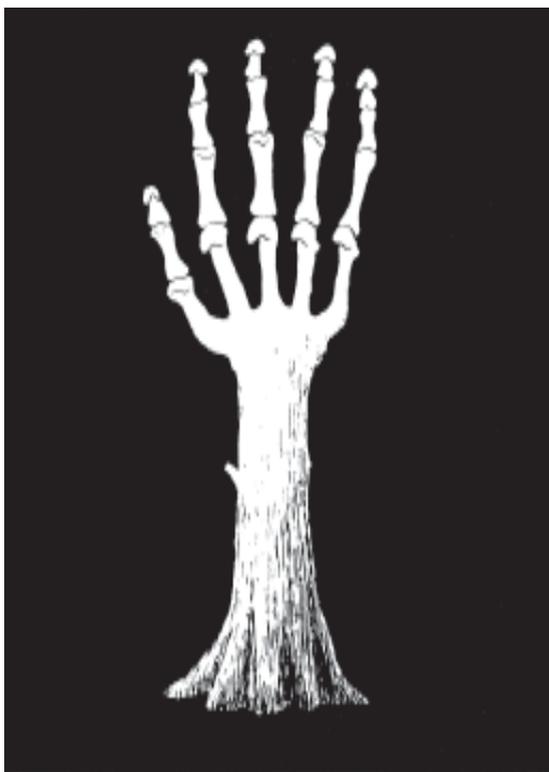
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

ČLOVĚK A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ *1 Moj 1,26*

V následujících týdnech chceme studovat faktory, které ovlivňují život a životní prostředí člověka. Dále chceme určit, jakou odpovědnost má člověk za tyto faktory.

Jak víme ze života společnosti, je stále těžší přesně říct, co přispívá k dobru člověka.

Neděle

1 Moj 1,1.2

Jaký je podle Bible původ vesmíru?

Zrození světa

Při čtení stati o stvoření světa se často diskutuje o stvoření a evoluci. Tím se ale nyní nechceme zabývat.

Bible není učebnicí zeměpisu ani fyziky. Proto stať o stvoření nepopisuje, jak Bůh stvořil svět. Bible mluví především o tom, za jakým účelem se uskutečnilo stvoření, a popisuje podmínky existence života na zemi.

Proto jde o poselství pro lidstvo. Zpráva o stvoření nám říká, že každý den jsme závislí na Stvořiteli i na přírodě, kterou stvořil.

Počátkem všeho je Boží čin. Ať si jako lidé myslíme nebo víme cokoli o původu světa, zůstáváme před otázkou - tajemstvím. Přesahuje nás, je vyššího řádu, pochází od Boha.

Ten námi nepoznaný počátek času a hmoty zde byl, ale planeta byla nepřívětivá a pústa. Na zemi byla tma a nic nebylo uspořádáno. Musí přijít slovo stvořitelské moci, aby připravilo příznivé podmínky pro život.

K zamyšlení

- ◆ Je pro tebe problémem věřit, že Bůh je Stvořitelem vesmíru?
- ◆ Nebo je to základem tvého všedního života i budoucnosti?

1 Moj 1,3-5

Co je první podmínkou života? Můžeš uvést příklad?

Bez světla není život

„Buď světlo,“ řekl Bůh. Světlo je skutečně první podmínkou života, jak ho známe. Bez něho by rostliny vadly a zvířata by zahynula pro nedostatek potravy. A člověk? Snažil by se uchovat život umělým osvětlením. Mohl by pěstovat některé rostliny ve zvláštních sklenících. Potom by musel vyrábět teplo, aby snesl zimu na Zemi.

Když rozvíjíme tuto hypotézu, nemluvíme už o možných nemocech a velmi omezených životních podmínkách. I duševní život člověka je ovlivňován světlem, ale světlo potřebujeme i kvůli fyzickému zdraví.

Světlo je tedy základní podmínkou života, udržuje a chrání před nemocemi. Člověk má rád světlo.

K zamyšlení

- ◆ Kládli sis otázku, jak by vypadal život, kdybys nic neviděl?

10

Úterý

1 Moj 1,6-11

Co je podle Bible životně důležité pro existenci člověka, zvířat a celé přírody?

Zdravé prostředí

Lidé vždy nemyslí na vliv vody, vzduchu a zeleně. Náš život na nich závisí. Země, moře, vzduch, voda a flóra tvoří životní prostředí člověka. Narušení jednoho z nich ovlivňuje další.

Rostlinná říše zásobuje zvířenu i člověka potravou nepostradatelnou pro život. Jenže člověk kácí lesy na velkých plochách, což má vliv na klimatické podmínky. Ubývá tam dešťů a dostávají se sucha. Smutné důsledky jsou pozorovatelné zvláště v určitých oblastech Afriky, kde vymýcení lesů staví místní obyvatelstvo před velké, neřešitelné problémy. Sucho je příčinou velkých hladomorů.

Voda je znečištěna a obsahuje průmyslový odpad. Ani vzduch není uchráněn od vlivu člověka, jeho touhy po bohatství a úspěchu. Jedovaté plynové zplodiny způsobují, že v určitých oblastech je dýchání vzduchu nebezpečné. Vzduch, který přichází z těchto míst, poškozují lesy.

Bůh dal lidem jasnou zprávu o stvoření, o podmínkách, za kterých život může existovat.

K zamyšlení

- ♦ Je na tvém jednání poznat, že máš respekt k přírodě?

1 Moj 1,14-18

Čím Bůh zdůraznil význam času?

Pravidelnost

Když stvořitel připravil životní prostředí pro budoucí obyvatele země, bylo třeba připojit další faktor. Život člověka a zvířat nezávisí pouze na přírodních podmínkách, na vzduchu, vodě, půdě a rostlinách, ale také na pravidelném sledu dní, nocí, týdnů, měsíců a let. Život se vyznačuje velkou pravidelností.

Tím, že čas staví planetu Zemi do jasné pozice vůči slunci, měsíci a hvězdám, je měřitelný a určuje život člověka a zvířat. Všechny tělesné funkce jsou časově vymezeny. Zdá se dokonce, že když člověk vědomě naruší pravidelnost, platí za to daň.

Je prospěšné pro tělo i myšlení, když pravidelně jíme, pracujeme, odpočíváme a spíme.

V přírodě se zdá, jako by vše mělo vnitřní hodiny. Života rostlin a zvířat je vzájemně propojen. Tam, kde je tento systém vážně poškozen, dostaví se katastrofální důsledky.

10

K zamyšlení

- ♦ Zjistil jsi, zda je pravidelnost důležitá i pro duchovní život?

Čtvrtek

1 Moj 1,20.21

Co stvořil Bůh ve vzduchu, vodě a na zemi?

Samostatný svět ptáků a ryb

Život na zemi probíhá vlastně ve třech různých světech: v moři, ve vzduchu a na zemi. Člověk po staletí znal jen málo mořských živočichů. Je to do jisté míry samostatný svět. Kdyby nebylo člověka ani suchozemských zvířat, nemělo by to vliv na svět moří. Lidstvo asi ještě příliš nepoznalo ani svět ptactva a jeho řád.

Člověk už vyhubil nebo způsobil vymizení mnoha živočišných druhů. Postupně si uvědomuje, že z neznalosti, z nepochopení i z pýchy a sobectví jednal velmi krátkozrace. Podcenil i vodní a ptačí říši. Snad teprve dnes si uvědomuje, že byly stvořeny před člověkem a že je člověk potřebuje.

Člověk si uvědomuje, jak krásná, potřebná a nenahraditelná je příroda, až když je pozdě.

K zamyšlení

- ◆ Řekl bys, že i ve tvém osobním, vnitřním životě jsou různé oblasti - např. duchovní, citová...?

1 Moj 1,24-30

Co sledoval Bůh stvořením člověka? Jaké poslání bylo člověku dáno?

**Příroda může existovat bez člověka,
ale ne člověk bez přírody**

Když Bůh stvořil zemi s celou její krásnou přírodou, přál si, aby o ni někdo pečoval. Bůh to mohl dělat sám. Ale učinil bytosti sobě podobné.

Člověk byl povolán k životu. Je zcela jiný než vše, co bylo stvořeno před ním. Člověk není rostlina, ani ryba, pták, ani zvíře. Jeho tělo má přesto rysy charakteristické pro všechny formy života.

Člověk byl tedy jasně stvořen pro život na zemi a je plně závislý na přírodě. Je však jiný. Dostal úkol spravovat planetu. Jako fyzická bytost není nad přírodou, ale má na ni vliv díky rozumovým schopnostem. Buď přírodu buduje, nebo ničí. Lidé mají tedy poslání, nesou odpovědnost za udržení stavu, jaký byl při stvoření. To je poslání člověka. Byl pro to stvořen a je Božím obrazem.

10

K zamyšlení

- ◆ Cítíš se jako správce stvoření? Co s tím děláš?

Uložit

1. Bible předkládá logickou zprávu. Na počátku byly připraveny všechny životní podmínky v logickém sledu.
2. Ze zprávy o stvoření je patrné, že člověk je plně závislý na tom, co bylo stvořeno před ním. Jinými slovy, lidský život je možný pouze uprostřed životního prostředí stvořeného pro člověka.
3. Z toho vyplývá, že zdravé náboženství nespočívá pouze v návštěvě modlitebny. Znamená také být zodpovědný ve světě, který Bůh stvořil, a tento svět spravovat v jeho jménu.

Otázky k diskuzi

1. Setkali jste se už s nějakým vědcem, který při svém čistě vědeckém výzkumu věří, že Bůh je původcem všech věcí, a tato víra je v souladu s jeho vědeckým poznáním?
2. Atmosféra neumožňuje pouze dýchání. Chrání nás také před zářením z vesmíru. Můžeš uvést nějaký příklad, že člověk se vystavuje nebezpečí života, když atmosféru poškozuje?
3. Uveď co nejvíce biologických pochodů, které jsou závislé na pravidelnosti. Můžeš uvést důsledky narušení této pravidelnosti?
4. Stvoření je podřízeno člověku. Co tím chce Bible říct? Co společného to má se zneužíváním planety?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

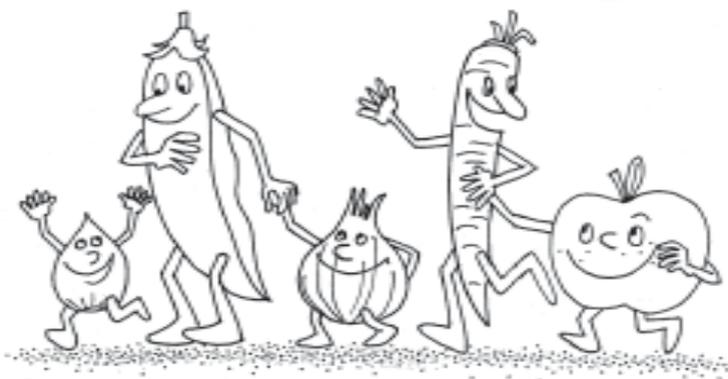

Moje rozhodnutí:

„NÁVOD K ÚDRŽBĚ“

„Modlím se za tebe, milovaný, aby se ti ve všem dobře dařilo a abys byl zdrav - tak jako se dobře daří tvé duši.“

3 Jan 2

Minulý týden jsme se zabývali prostředím, které je vhodné pro udržení lidského života. Konstatovali jsme, že člověk je závislý na přírodě. Má zároveň o ni pečovat. Tomu, kdo miluje život, by mělo záležet na všem, co Bůh stvořil.

Kromě vlivu přírodního prostředí rozhoduje o kvalitě života člověka i jeho vlastní přístup, jeho zacházení s vlastním tělem. I tady nám stará kniha, Bible, podá velmi moderní poučení. Najdeme v ní důležité principy, jak vést kvalitní život.

Neděle

1 Moj 2,1-3

**Co stvořil Bůh sedmého dne? Čím je tento den zvláštní?
Jaký má význam?**

Nejdříve přemýšlet, pak začít

Po stvoření člověka v šestém dni učinil Bůh ještě něco zvláštního. Na ukončení svého díla postavil pomník v čase, sedmý den, odpočinek. Člověk prožil nejdříve den odpočinku, přemýšlení a kontaktu s Bohem. V den odpočinku se Pán Bůh k člověku sklání a je ochoten s ním hodnotit minulý týden. V ten den může člověk získat sílu pro týden nový.

Kdo se nechce v životě stále točit v kruhu, kdo nechce jen přežít, musí si uvědomovat a připomínat, co to je povolání k životu. Žít znamená angažovat se v Božích plánech, žít pro druhé a být zodpovědný za přírodu, která byla člověku svěřena. K tomu všemu je třeba používat rozum a inteligenci. Sobota je vzácným prostorem pro takovou přípravu.

Sobota je také znamením mezi Bohem a člověkem. Protože ten, kdo zasvětil sobotu, se ztotožňuje se Stvořitelem, poznává jeho povolání a výzvu k životu. Jen takto může člověk plnit své poslání - být odpovědný za přírodu a schopný ji spravovat.

K zamyšlení

- ♦ Uděláš si vždycky čas přemýšlet o tom, jak máš věc udělat, dříve než s prací začneš?

1 Moj 1,29.30

Jaká strava byla původně určena k udržení lidského života?

Žije, aby jedl, nebo jí, aby žil?

Původně vypadal život na zemi docela jinak než dnes. Ten rozdíl si zřejmě ani neumíme představit. V Bibli máme jen stručný údaj o původní stravě, dnes bychom ji nazvali veganská: ovoce, zelenina, obiloviny, luštěniny, ořechy a semena.

Dnes biologové dělí savce na býložravce, masožravce a všežravce. Původně byla příroda stvořena tak, že živí tvorové si vzájemně nesloužili za potravu.

My lidé máme stále možnost vrátit se k původní rajske stravě. Dá se to rozumně uspořádat. Kdyby se všichni lidé znovu tak stravovali, řada problémů by se rychle vyřešila. Lidé by rozhodně byli tělesně zdravější. A ve světě zvířat by ubylo utrpení.

K zamyšlení

- ◆ Umiš si připravit několik jídel? Jsi spokojen s jejich chutí? Máš představu o tom, co asi potřebuje přijímat tvůj organismus, aby mohl dobře fungovat?
- ◆ Kde ses to dověděl? Myslíš, že by se věda o stravování měla učit ve škole? Týká se to jen dívek, nebo i chlapců?

Úterý

1 Moj 9,3.4

Co řekl Bůh Noemu a jeho rodině po potopě?

Noe a mimořádný jídelníček

Po potopě v době Noeho se zemský povrch zcela změnil. Noe a jeho rodina mohli jíst maso čistých zvířat, která Bůh ušetřil v arše.

Člověk se už nevrátil k původní stravě. Máme však možnost si vybrat.

Tělo potřebuje dostatek živin. Současná běžná strava v našich zemích sestává cí především z lahůdek, které pouze zasytí, neposkytuje organismu dostatek všech prvků potřebných k výstavbě a funkcí buněk.

Bůh zakázal však požívat krev zvířat. Čti 1 Moj 9,3.4; 3 Moj 7 a 17.

K zamyšlení

- ◆ **Uvědomuješ si, co jíš? Umíš si vybrat? Co je tvým kritériem výběru? Četl jsi něco o stravě z celosvětového hlediska (např. některou z knih Tomáše Husáka)?**

1 Moj 6,3

Jak dlouhý život určil Bůh člověku?

Průměrný lidský věk

Bible nám podává zprávu, že lidé před potopou, žili velmi dlouho - několik set let. Neumíme si to dobře představit.

Je zajímavé, že po potopě se věk člověka prudce zkrátil. Nevíme, co vše má vliv na tuto změnu. Můžeme právem předpokládat, že strava zde také hraje svou roli.

Pročti následující texty a snaž se vytvořit si jasné zásady, jak budeš zacházet s časem svého života a se silou a schopnostmi, které máš k dispozici.

- ◆ Žalm 39,6
- ◆ Žalm 31,16
- ◆ Tit 2,12b
- ◆ Mat 6,27

Nezapomeň, že každý verš je v určitém myšlenkovém kontextu a podle toho musí být vysvětlen. Čti proto i verše před a za.

K zamyšlení

- ◆ Proč chce Pán Bůh řídit náš život? Očekává náš souhlas a spolupráci? Odpověz podrobně.
- ◆ Víš dost přesně, co je obsahem zdravotní reformy, kterou se snaží nést adventisté sedmého dne? Co je jejím smyslem?

Čtvrtek

2 Moj 6,14.15

Čím se živili Izraelci na poušti?

Izrael o chlebu a vodě

Většinou si myslíme, že kvalitní život musí být život, kde nic nechybí a je všeho dost. Máme sklon představovat si, že ideální je, když máme velký dům, luxusní zařízení, vybranou stravu. Jsme dost přivyklí pojetí, že ten, kdo má vše zajištěno, je nejspokojenější.

Když Izraelité vyšli z Egypta a dostali se na poušť, Bůh se jim představil jako hostitel. Jistě jim nabídl to nejlepší. Co to bylo? Mana. (2 Moj 16,31) Jedli ji čtyřicet let. Bylo v ní vše potřebné. A pili vodu.

Díky této informaci máme v jedné věci jasno. Život je důležitější než jídlo (Mat 6,25-27). Kdo se stravuje jednoduše a hodnotně, prospívá nejen svému zdraví, ale v důsledku také umožňuje, aby jiní lidé ve světě měli alespoň prostou stravu.

K zamyšlení

- ♦ **Můžeš přispět k řešení celospolečenských problémů, když budeš jíst prostě a zdravě?**

Skut 15,19-21

K čemu byli vedeni nově obrácení pohané?

Mojžíš zavádí preventivní medicínu

Třetí kniha Mojžíšova uvádí množství předpisů, které Bůh dal svému lidu prostřednictvím Mojžíše. Můžeme je rozdělit do dvou skupin. Některé se vztahují ke službě ve stánku úmluvy, říkáme jim ceremonielní, protože se vztahovaly k náboženským obřadům. Ty druhé jsou určeny k udržení a posílení zdraví lidu.

Mnoho lidí si myslí, že křesťané zrušili všechny předpisy. Říkají totiž, že všechny ceremoniální předpisy se naplnily v Kristu. To je pravda. Dopouštíme se však omylu, když si myslíme, že všechny levitské předpisy jsou ceremonielní. Tak tomu není.

Kniha Skutků vysvětluje, že apoštolé dělali rozdíl mezi ceremonielními a zdravotními předpisy. Když se pohané obrátili, měli i oni žít zdravě. Odkazovali je na Mojžíšovy zákony, které se čtou každou sobotu v synagóze.

V pozdějších staletích by se i křesťané bývali jistě uchránili mnoha rozsáhlých epidemií, kdyby se bývaly respektovaly starozákonní zdravotní předpisy. Jsou užitečné i dnes.

K zamyšlení

- ◆ **Respektuješ i ty Boží předpisy týkající se stravy?**

Uložit

Velká část mladých lidí si dnes uvědomuje, že je třeba více zodpovědnosti, co se týká zdraví a životního stylu. Každý máme možnost se rozhodovat ve věci životního stylu a stravování.

Bible v té věci radí a informuje:

- a) Člověk má přemýšlet dříve, než začne něco konat.
- b) Lidské tělo podléhá přírodním zákonům.
- c) Naše názory a praxe se mají vyznačovat jednoduchostí. Přehánění škodí.
- d) Kvalita života je z velké části závislá na našich rozhodnutích.

Otázky k diskuzi

1. Proč Bůh určil den odpočinku? Byl unaven? Jak tomu rozumíš?
2. Mají křesťané ještě respektovat zákaz požívání krve zvířat?
3. Člověk se skutečně může spokojit s jednoduchou, ale hodnotnou stravou a pitím. A co radostné slavnosti, na které se pečlivě připravují různá jídla?
4. Najdi a přečti si všechny příkazy z 3. knihy Mojžíšovy týkající se stravy a hygieny. Mají ještě dnes svou hodnotu?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

KDYŽ MÁ ČLOVĚK ODPOVĚDNOST

„Nikomu neodplácejte zlym za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji... Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“ *Řím 12,17.18.21*

V minulých lekcích jsme viděli, že člověk je závislý na přírodě. Dále, že když jedná proti svému prostředí nebo proti svému vlastnímu tělu, setkává se dříve nebo později se zlymi důsledky.

Můžeme vidět vlády, které se ve svých zemích nebo na mezinárodní úrovni snaží omezit vliv průmyslu. Když se chemický odpad ukládá bez ohledu na prostředí, je ohrožena kvalita i délka života.

Přesto má člověk rozum a iteligeni. Může hodnotit svůj život a rozhodnout se, jak bude jednat. Na základě minulých zkušeností se může rozhodnout, co bude dělat dál. Mnoho lidí chce jít správným směrem, ale nevědí přesně, co bude mít dobré a co zlé důsledky.

I tady má Bible co říct. Obsahuje směrnice a předpisy - zákony, které mohou všichni lidé aplikovat. Když o nich vážně přemýšlíme, zjistíme, že Bůh člověka dobře vybavil.

Neděle

Jan 1,1-3.14

Jaká je vzdálenost mezi Bohem a lidmi?

Bůh ukazuje cestu

Bůh je Stvořitel nebe a země. Slovo všechno stvořilo. Jan nám chce zdůraznit, že Boha si nemůžeme představovat jako člověka. Bůh Stvořitel se zabývá vším, co povolal k životu, ale přesto zůstává nad tím vším.

Našel však cestu, jak bydlet s lidmi. V Ježíši Kristu, kterého si už můžeme představit. Ježíš byl skutečný, viditelný, hmatatelný, tělesně přítomen. Byl člověkem jako my. Ale dělal věci, které my nedokážeme - zázraky. Byl Božím Synem. Když Jan říká, že Bůh bydlel mezi námi, nechce nám vysvětlit teorii, ale popisuje, co prožil. Bůh sdílel s lidmi svůj život. To proto, abychom pochopili, kdo jsme a co to je život. Otevřel nám oči. Můžeme se měřit Ježíšem Kristem, stal se naší normou. Jen ten, kdo jde cestou za Ježíšem, realizuje Boží plán. Ten, kdo se angažuje s Ježíšem v Božím zájmu a v zájmu jiných lidí, dostal svému postavení Božího dítěte.

K zamyšlení

◆ Máš jistotu, že jsi Božím dítětem? Nemůžeš už být ničím víc!

Gal 5,4.5

Proč nemůže člověka ospravedlnit samotné dodržování zákona?

Konec zákona

Je pěkná řádka křesťanů, kteří si upřímně myslí, že už není třeba se zabývat zákonem desatera. Protože, říkají, ten, kdo věří v Krista, má věčný život a nebude souzen. To je pravda. Zůstává však otázkou, co to znamená věřit v Krista. Věřit znamená přijmout jeho způsob života. Ježíšův život ukázal, co Bůh mínil deseti příkázáními.

Kdybychom my lidé žili podle „ducha zákona“, to znamená postihli bychom to podstatné, co zákon sleduje, žili bychom, jak chce Pán Bůh. Ale ať člověk jakkoli upřímně respektuje zákon, nemůže se vyhnout smrti. Samotným respektováním příkázání nemůže přemocť smrt. Ani kdyby nikdy neudělal chybu. Zákon sám o sobě nemá sílu.

Ale Kristus odpověděl na požadavky zákona, jeho smrt nebyla oprávněná, on si zasloužil život. Splnil za nás to, co jsme nebyli schopni udělat, i kdybychom opravdu chtěli. Ale Ježíš vybízí lidi, aby šli za ním. Svým životem se zaručí za ty, kteří chtějí žít jako on. Ježíše následujeme, když žijeme jako on. On pak těm lidem dá svého Ducha, a tak i věčný život. Čti 1 Jan 2,4.6.

K zamyšlení

- ♦ **Dodržuješ Boží příkázání, protože máš z Boha strach, nebo dobrovolně děláš, o co tě žádá?**

Úterý

Přísl 1,22.23

Jak mohou podle tohoto textu prostoduší lidé zmoudřet?

Je snadné být hloupým

Zda jednáme moudře nebo hloupě, o tom nerozhoduje naše inteligence. I velmi inteligentní člověk může jednat velmi nerozumně, zatímco nepřiliš inteligentní může projít životem moudře.

Být hloupý znamená řešit vše nedbale, nepřemýšlet, nechťit si komplikovat život. Hloupí se moudrým posmívají. Tak mají dojem, že jsou samo chytří. Nepřemýšlejí, protože tím vznikají povinnosti. A před těmi oni utíkají jako před pohromou. Uznávají jen jednu snahu: zažít hodně legrace, jíst a pít, protože na světě to už lepší nebude.

Ale člověk je povolán k zodpovědnosti, ne k lhostejnosti. Má myslet, a ne se poddat stupidnosti. Kdo přijme odpovědnost, může počítat s Boží pomocí. Prožít je pravé štěstí. Hloupost se může jevit jako snadný život, ale člověk je z něho k smrti nešťastný.

K zamyšlení

- ♦ **Rozhodl ses pro svůj životní postoj? Budeš jednat moudře nebo stupidně?**

Přísl 2,9-15

Je podle této stati radost vyhražena jen malé skupině lidí?

Moudrost chrání

Být moudrý neznamena hodně znát. Je nám jasné, že nikdy lidé neměli tolik informací jako máme dnes. Přesto toto poznání nevede lidstvo kupředu. I se všemi svými poznatky si lidstvo podkopává vlastní existenci. I se svými poznatky jsme hloupí.

Bible říká, že Bůh bydlí v srdci. Moudrost spočívá v tom, že přijmeme Božího ducha. Moudrý je ten, kdo se dívá na svět tak, jak ho vidí Bůh.

Moudří lidé jsou rádi, když mají široké znalosti, protože mohou lépe pracovat pro svět. Neztrácejí snadno odvalu. Žijí z Boží lásky. Přijímají ze stále tekoucího zdroje lásky a ta jim dává sílu vytrvat v dobré práci a činí je schopnými milovat.

K zamyšlení

- ◆ **Pán Bůh vede nás lidi tak, abychom měli možnost stát se moudřími. Proč asi někteří nevyužívají tuto úžasnou možnost?**

Čtvrtek

Kaz 10,16.17

Je důležité, aby sbor měl moudré vůdce?

Moudré poučení

Vidíme kolem sebe, že představitelé mnoha států by měli vzít tento text vážně. Vykořisťování, násilí a pohrdání právy člověka se vznášejí nad převážnou částí lidstva. Někteří přední politici se nestydí hledat především vlastní výhody.

Co nám ale dává právo kritizovat, mluvit o nich? Jak to, že si osobujeme právo vyčítat jiným jejich nedostatek odpovědnosti? Pouze pokud máme lepší kritéria, můžeme o tom hovořit. Těžko můžeme někomu něco vyčítat, když sami jednáme s bližními ještě hůř. Každý si musí uvědomit, že je spoluzodpovědný za to, co se děje ve světě.

Bůh nám vysvětluje, co čeká od nás jako od těch, kteří spravují svět, který on stvořil. Dává nám normy našeho chování a jednání. Jednáme podle nich? Když ano, přispíváme k dobru společnosti. Jinak napomáháme k zlému pro bližního i přírodu.

K zamyšlení

- ♦ **Jsem ochoten sloužit Bohu, i kdybych byl na zemi sám, komu na tom záleží? Jaký smysl má taková služba?**

Kaz 12,13.14

Podle čeho bude nakonec každý hodnocen?

Bude třeba předložit vyúčtování

Pokud jsi měl co činit s účetnictvím, víš, jak důsledně je třeba všechno evidovat. Všichni budou jednou vysvětlovat své jednání. Pak může člověk křičet, že on nevěří v Boha a nechce mít nic společného s jeho zákonem. Den účtování přijde. Jak jsme si vysvětlili, člověk, který Boha odmítá, je nemoudrý. Zvláště když situace ve světě ukazuje, že cesta, kterou ukázal a vysvětlil Bůh v Ježíši Kristu, je jediná jistá.

Moudrý člověk chápe, že nemůže popřít svou odpovědnost. Musí ji přijmout. Navíc může každý pochopit, že smysluplný život je život služby bližním. Je důležité mít víru, abychom viděli za hranice tohoto krátkého života. Člověk má odvahu zvolit takový směr, jen když má perspektivu věčnosti.

Ježíš dal příklad všem lidem. Nešetřil sám sebe. Vytrval ve víře až do konce života. Můžeme ten příklad přijmout, nebo odmítnout. Kdo přijímá Kristův život, dostane Ducha svatého, který ho uschopní milovat, snést posměch a dokonce trpět pro evangelium.

Náš svět umírá kvůli násilí. Zdá se, že ničivé síly, které člověk uvolnil, jsou všemocné. Země se dostává do beznadějně situace. Příroda i lidé trpí pod důsledky zla neposlušnosti Božího zákona. Právě teď svět potřebuje lidi, kteří ukáží jinou cestu.

K zamyšlení

- ◆ Už ses rozhodl, kterou cestou se v životě dáš?

Uložit

Bible učí o odpovědnosti člověka.

1. Člověk nemá výmluvu. Bůh mu vysvětlil vše potřebné prostřednictvím života Krista Mesiáše.
2. Bůh dal člověka normy, které si má přivlastnit. Zdůrazňoval je i Ježíš Kristus, když žil na této zemi.
3. Moudrost je poznání Boha. Bůh ji chce dát člověku v darech Ducha.
4. Soud čeká všechny lidi, věřící i nevěřící. Ti, kteří jdou za Ježíšem z Nazareta, byli už souzeni, protože se rozhodli, že chtějí žít moudře díky darům Božího Ducha.

Otázky k diskuzi

1. Mnoho křesťanů věří, že Ježíš přišel na svět, aby pro nás zemřel. Je to tak správné? Měla Kristova mise ještě nějaký jiný záměr?
2. Jakou roli hraje deset přikázání v křesťanově životě? A ve tvém?
3. Proč se podle tebe hloupí posmívají všemu, co se projevuje moudře? Mohou být šťastni ti, kteří žije nerozumně (zle)?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

JÁ – A TEN DRUHÝ

„Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej, na tom u člověka všechno závisí.“ *Kaz 12,13*

„Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. Miluj svého bližního jako sám sebe. Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“ Mat 22,37-40

Život člověka má dva rozměry: vztah k Bohu a vztah k bližnímu, které na sobě závisí. Člověk byl povolán k tomu, aby miloval druhého člověka. Následuje tak příklad Ježíše z Nazareta, věří životu, který žil Kristus.

Ale co je s jeho hříchy a vinami? Je smířen, bylo mu odpuštěno? Tyto otázky souvisí se vztahem k bližnímu. Být člověkem znamená být také bližním.

Neděle

Mat 28,18-20

Říkáme, že satan má na zemi moc. Je to pravda?

Ježíšovo království

Když měl Ježíš třicet let, začal kázat o nebeském království. Začal vysvětlovat zásady království, jehož je králem. A to se lišilo od principů všech pozemských států. Ježíš chce realizovat království, kde vládne mír, spravedlnost a láska. Zdá se to jako sen.

Ježíš věděl, že to bude únavná práce, kterou zde během svého života nedokončí. Vymezil svou činnost pouze na Izrael, na Boží lid, který byl již připraven proroky na příchod Mesiáše a jeho království. Všichni Židé ho však nepřijali. Proto vyvolil dvanáct apoštolů, které učil a připravil na velkou odpovědnost v oblasti Římského impéria.

Po své smrti a vzkříšení svěřil jedenácti učedníkům poslání pokračovat v tomto díle - vysvětlovat všem lidem principy nebeského království. Učedníci se stali apoštoly (poslanými).

Zdá se, jako by křesťané zapoměli, že nejsou prostými občany dané země. Ti, kdo se stali křesťany, jsou občany nebeského království. Jejich králem je Ježíš, který obdržel všechnu moc - nejen na nebi, ale i na zemi. Je úkolem křesťanů, aby lidé pochopili zde a nyní význam nebeského království.

K zamyšlení

- ♦ Jak by na takovou Ježíšovu nabídku reagovali tvoji spolužáci? Ani Ježíšovi současníci nebyli ochotni ji akceptovat.

1 Petr 2,9.10

Jak může apoštol Petr mluvit tak krásně o lidech, kteří jsou ještě zde na zemi?

Svatý národ

Někteří věřící si myslí, že zprávu o nebeském království mají předávat jen profesionálně, kazatelé a evangelisté. Mají na to vzdělání a jsou za to placeni. Je to pravda, protože i Ježíš poslal jen 11 apoštolů.

Apoštol Petr však vysvětluje, že ti, kdo se stali občany království, tvoří skupinu královských kněží. Jsou vyzváni, aby sdělovali lidem, jaké spasitelné činy Bůh udělal.

Každý sbor by měl mít plán, jak zvát další lidi do nebeského království. Každý věřící má možnost popsat činy, kterými Bůh vstupoval do jeho života. Když se křesťané budou angažovat v zájmu lidí ze světa, Boží království bude viditelné.

K zamyšlení

- ♦ **Uvědomuješ si rozdíl mezi tmou, v které žije tolik obyvatel smutné planety země, a světlem Božího království? Popiš to konkrétně.**

Úterý

Mat 5,13-16

Jakou roli má křesťan ve společnosti?

Sůl a světlo

Ježíš vysvětluje, že jako sůl jídlu dává chuť, tak mají věřící dodávat smysl životu společnosti. Církev ale není shodná s ostatními. Kdyby byla zaměnitelná se světem, ztratí svou sílu a znehodnotí se. Izraelité sjeli vždy znovu do vyjetých kolejí, protože jim šlo o to, aby jejich království bylo stejné jako ta okolní, pohanská. Tak se jim začali podobat a ztratili svou moc. Potom Ježíš ukazuje, že církev má být světlem světa. Svět je pohlcen tmou neznalosti a církev, která má světlo poznání, má ve tmě svítit jiným. Lidé potřebují najít cestu k pravému světlu.

Církev je zde pro lidi, musí jim přinést něco hodnotného a dobrého. Lidé to musí poznat. Ježíš ukazuje, že církev musí být poznatelná a viditelná pro svět. Lidé se nesmějí zklamat. Musí poznat, kde je církev a proč je zde. Potom se mohou rozhodnout. Na lidech, kteří tvoří církev, spočívá tedy velká zodpovědnost. Díky Bohu, že posílá svého Ducha, aby dal lidem sílu pro tak závažný úkol!

K zamyšlení

♦ **Jak se můžeš stát světlem a solí?**

Středa

Mat 25,34-38.40

Jak daleko od tebe se nachází Pán Bůh?

Kde je Pán Bůh?

Ve světě je mnoho nespravedlností. Nevěřící se posmívají nebo se ptají, kde je Bůh. Je hlad a miliony dětí umírají pro nedostatek potravy. A znovu zní otázky, proč Bůh lásky nechá tak umírat děti. Na otázky nejsou vždycky přímé odpovědi. Mnoho teologů chodí jako kolem horké kaše, krčí rameny. Laciný útěk ani koplikované odpovědi žel nikomu nepomohou. Musíme říct, že výsměchem satan míří přímo na beznadějnou a tonoucí církev. Ježíš nám vysvětluje, že když jsou slyšet otázky: Kde je Bůh?, znamená to vlastně: Kde je církev?

Kristus povol církev, aby konala na zemi jeho dílo. Není zde proto, aby říkala mrtvá, nic neříkající slova, ale aby konala živé skutky. I Kristus představoval své království činy. Církev naplněná láskou k lidem nese pravé svědectví a představuje lásku Boží.

K zamyšlení

♦ Když se budeš angažovat pro bližního, poznáš, jak je ti Bůh blízko.

Čtvrtek

Zjev 14,6-11

***K čemu dojde na zemi těsně před Ježíšovým návratem?
Jak si to představuješ?***

Poslední šance

Na konci času dostává církev velmi zvláštní posláání. Když lidstvo začíná postupně chápat, že život je ohrožen, a lidé se ptají, jestli má země a její obyvatelé ještě nějakou naději, dává Bůh poslední varování. Dá také svého Ducha jako poslední déšť před žní.

Je to poslední Boží pozvání pro nevnímavé lidi. Potom už nebude čas. Bude všemu konec, už nebude hřích ani jeho důsledky: hlad, bída, vykořisťování, pronásledování, podvodny ani války. Kdo neposlouchá tuto poslední výzvu, prožije zlou zkušenost. Protože co je horší než být odmítnut Ježíšem Kristem, až se vrátí z nebe?

Posledním úkolem církve je angažovat se v předávání této výzvy tří andělů. Kdyby nikdy nebyla doba angažovat se ve prospěch bližních, pak nyní ta doba je. Všichni věřící mají teď věnovat prvořadý zájem svým bližním, kteří Boží výzvu dosud neznali, ani nepřijali.

K zamyšlení

- ◆ **Rozumíš poslednímu poselství pro lidi a umíš je stručně vysvětlit? Boží Duch pomáhá věřícímu použít vhodná slova, která potřebuje slyšet ten, kdo ještě není připraven na Kristův návrat.**

Zjev 14,12

V čem jsou zásadní věřící lidé poslední doby?

Až do konce

Až zazní poslední varování a lidé se rozhodnou, Bůh už nebude moci pro ně nic udělat. Pokud se poselství hlásalo, bránil Bůh prostřednictvím andělů, aby se projevil všechny důsledky zla. Teď skončí Boží ochrana.

Poslední důsledky zasáhnou lidstvo formou sedmi posledních hrůz. Nevěřící, kteří se neobrátili k Bohu, se teď se zlobou obrátí proti Božimu lidu.

Věřící projdou poslední zkouškou. Jejich důvěra v Boha bude maximálně prověřena. Jak to, že se obracejí proti nim ti, kterým se snažili pomáhat? Vždyť se pro ně obětovali!

Ale jak by mohli teď zapřít Krista, kterému vždycky sloužili a který dal všechno pro záchranu lidí? Právě od svého Mistra budou brát sílu, jeho víra je chrání. Stále si váží věčných směrnic Božího zákona a zůstávají věrni Ježíši. Protože člověk může zvítězit nad zlým, když získává sílu vírou.

K zamyšlení

- ◆ Připadá ti to všechno příliš vážné?
- ◆ Dokážeš přijmout skutečnost, že Ježíš, který „přišel, aby jeho ovce měly plnou radost“, právě z lásky lidi vážně varuje?

Uložit

1. Kromě své odpovědnosti za vlastní tělo, za životní styl a za přírodu má člověk další úkol: učit bližního znát Boha.
2. Bůh chce potkat člověka prostřednictvím své církve. Církev představuje Krista ve světě.
3. V poslední době má církev mimořádné poslání. Zapojení všech věřících je potřebné.

Otázky k diskuzi

1. Která církev dnes tvoří Boží lid?
2. Když má církev nabídnout nevěřícím to, co nemají, musí se od nich lišit. Na co musí dát církev pozor?
3. Můžeš stručně vyjádřit obsah poselství, které máme nést lidem?
4. Ježíš slíbil, že s námi bude do konce světa. Platí jeho slib i dnes?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí: